குருதுணை

மருதாசலக்கடவுள்

அலங்காரம் யமகவந்தாதி

சந்தப்பதிகம்

வேற்றெய்வமாலை மயிற்பதிகம் வாழாப்பதிகம்

கணபதி

விநாயகர் திருப்புகழ் யமகவந்தாதி

வேணுகோபாலசுவாமி சந்தப்பதிகம்

இவை

ஸ்ரீமத் இராமானந்த சுவாமிகள்மாணாக்கர்

சிரவணபுரம் கௌமாரமடாலயம்

ஸ்ரீமத் கந்தசாமிசுவாமிகளால்

இயற்றி

கணபதி

க. சி. ஓதியப்பக்கவுண்டர் பொருளுதவிகொண்டு

சிரவணபுரம்

கௌமாரசபையாரால் அச்சிடப்பெற்றன

பிரபவ௵

1927

குச் சரீரமுறையில் பெரிய தந்தையாராயும் ஆன்ம ஒழுக்க நிலைமையில் உரிய தந்தையான சற்குரு மூர்த்தியுமாவரென்று பூர்வ தவவிசேடத்தாலுணர்ந்து, அங்கடைந்து மந்திரோப தேசமும், நியானமார்க்கபரிபாலன அநுபூதிகளும், அரிய பரம வுத்தமநூலாராய்ச்சியும், அரும் பெருந்திறத்தினவான கவிகளை யெளிதிற் பலபட விரைந்தியற்றும் வல்லமையும், தவத் திருவேடப் பொலிவும், ஒருங்கு அமைந்து அதி விசேடத் தன்மை வாய்ந்துள்ள சதுர்வேத சித்தாந்த சண்மத சமயாதீத அத்துவித கௌமாரசபையில் வந்து கூடி-அன்புக் கடலி னமிர்தபக்ஷணிகளாய் - அருட்குருநாதன் அடியவர் கருதிப்-பொருட்குவை மாதர் புவி மனை மைந்தர்-மருட்குறியனவென வாஞ்சையற்றுண்மைத்-தெருட்குணமான சிகாமணியான, கௌமாரத் தொண்டர்களுக்குச் சக்கிரவாளந் தோறும், நடுநாயகமாய் விளங்கி அரிய வுபந்நியாச வுபதேசம் புரியும் குருத்துவமும் பெற்றுச் சிவபோதச் செருக்கின்றி அன்பினால், குருபரனருளைக் குறிக்கொண்டிலகும் ஸ்ரீமத் கந்தசாமிசுவாமிகளாவர். இவரது சரித்திர விவரம், இயற்றிய நூல்களின் விவரம், முதலிய விஷயங்கள் இங்கு விரிக்கிற்பெருகும். வேறு சில நூல்களின் முகவுரை பாயிரங்களில் விளங்குவனவாம்.

இப்புத்தகத்திலமைந்துள்ள நூல்களை மேற்கண்ட கௌமாரசபை யடியவரிலொருவரும், ஸ்ரீமத் கந்தசாமி

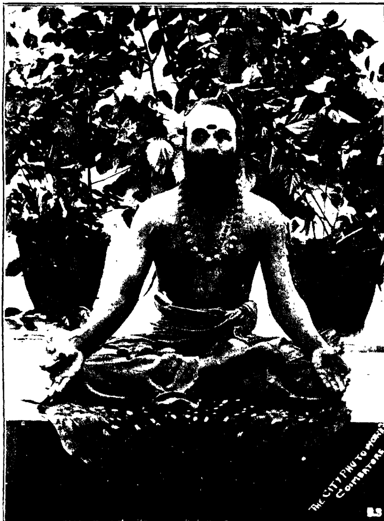
சுவாமிகளது மாணாக்கர்களிலொருவரும், கோயமுத்தூர்த் கதித்தவைப்புக் கணபதியென்னுங் கிராமத்தில் செல்வத்திலும் அன்பிலும் உதார குணத்திலுஞ் சிறந்து விளங்குபவரும், சின்னப்பக் கவுண்டரென்பவரது புதல்வரும் ஆகி, பக்தி விநய வர்த்தகம் நடாத்தி விளங்கும் ம-ள-ள-ஸ்ரீ க. சி. ஒத்தியப்பக் கவுண்டரென்னும் பிரபுவவர்கள், விருப்புடன் வேண்டி விடைதரப் பெற்றுக், கருத்துடைமையுடன் கைப்பொருளுதவுதல், அச்சிற்பதிப்பித் தரியபுத்தகமாய், வெளியிடப் பரோபகாரஞ் செய்து, விளங்குகின்றனர். அவருக்கேற்ற நலபோக பாக்கியங்களும் ஞானமோட்சங்களும் காலக்கிரமத்தில், பரமகுருநாதன் பாலித்தருள்வாராக சுபம்.

பிரமோதூத கார்த்திகைமீ, } இங்ஙனம்

வை. சுந்தர ஐயர்.
கேசரி அச்சுக்கூடம்,
150. அண்ணாபிள்ளை தெரு, சென்னை.

குருபாதமேகதி

குருவே துணை



ஸ்ரீமத் கந்தசாமிசுவாமிகள்

கௌமாரமடாலயம், சிரவணபுரம்.

உ

குருவே துணை

சா த் து க வி க ள்

சிரவணபுரம் கௌமாரமடாலயம்

ஸ்ரீமத் சுந்தர சுவாமிகள் இயற்றியன

எழுசீர்விருத்தங்கள்

மருதபங்கிமென் றுளபடிபொருக்கால் வாய்கொடு
சொற்றவர்தமக்குந், திரிவுசெய்பவமும் போக்கிநற்பொலி
வார் சிற்சுகவாரியுட் டோய்க்கும், பெருமைபார்த்தருமப் பிறங்
கலென்முன்னூல் பேசுமிப்பனுவல்சொற்றிட்டோ னருமை
பார்தனதொல்லொருகவிகளினு மறைதருபுண்ணியமாவோ.

'மலிதருகலியு முளநீங்கிடவே மகத்துவமிகுத்துநல்
வளஞ்சா, லொளிதருநீர்த்தமூழ்கினாருந்தி யுற்றவருட்பிணி
நீக்கிச், சொலிதருஞானத் தெளிவுந்தந்திடுசீர் சொற்றிட
லென்னெவர்தேறார், கலிதருகழற்காற் சேந்தனின்றருநிங்
காரணமுடையதுமாதோ. உ)

அந்தநாடனை முனைந்தும்வேண் முன்னு ளசுரர்மேவந்த பொருந்தழியக், கைத்தனிவேலா லிருபிளவாகக் கண்டுதன் கழலெருபூதேந்தி, நத்திடுதேவர் விண்குடியேற நாட்டிய கருணையங்கடலின், மெத்தியபெருமை யெனதளவினவோ வினதகர் தமக்குமற்றுனால். (௩)

அன்னவன்புயத்திற் கலியலங்கார மரிவருப்பமக வந்தாதி. சொன்னயமிகச்சேர் திருப்புகழ்ப்பதிகஞ் சொற் றருமன்றி முன்னவனு, மன்னிநிகளைய திக்கொரந்தாதி மாக நாட்டினர்க்கமுதளித்த, பொன்னவனுநம் வேறுகோபாலை புலசந்தப் பதிகமும்புகன்று. (௪)

பாப்பெறும்பேறு பெற்றனனம்ம நண்ணிடுஞ்சரியா கைகொண், மாப்பெருங்குணஞ்சால் பிரமசரியத்தோன் மலிபுகழெழுங்குருபாணைத், தோப்பனென்றேது முறையினி லிதித்தோன் சுத்தாநியாசமும்பெற்றுக், காப்பெனவொ ழுக்க நெறியினிற்றிறம்பான் கழறியநால்பலமன்றே. (௫)

வேறு

தக்க தத்தன தனதனதனனந் தனதானனு

சுந்தநித்திய சொருபாமெதனவுஞ்
சத்துவத்தவ ருளமுள தெனவுஞ்
சொற்றிடற்கரு கலைபலவினமுஞ் சொலும்வாய்மைசேர்

சத்தியுற்றது பெருவெளியதினின்
றெய்தினேத்திடுபடியவருயவந்
தற்குருப்படி யமைதொடைமையுமுன் பொருநாளிலே
யெத்தியுற்றொரு தனதருண்மிமைகொண்
டறபுதத்திரு வருள்வலியினதென்
றிட்டமொத்திட நயமொடுமொழிநங் குருநாதனார்
பத்தியுற்றிடு மடியவர்பலருஞ்
சித்தமொத்துள நெகிழ்வுறும்வகைதம்
பத்திநிச்சய வகைகளைமருள்கண் டிதமாகவே. (௫)

தத்த தந்தன தானதனதனனந் தனதானனா

அத்தியற்புத கவிகொடுபகரும்
புத்திமிகவ னடியவர்தமைவந்
தற்பொடுற்றதனருண்மொழியதுகொண் டிசைவாகவே
யுத்தியுற்றிடு சுருதிகள்பலவின்
டச்சமற்றிட வநுபவமதுவந்
தொக்கநத்திடு மடியவருளமுந் தெளிவாகவே
சித்தியைத்தரு வழிமுறைகளோடன்
றற்றபக்குவ ரறிதரநிதமுஞ்
சிற்பரத்தின தநிரகசியமும் பகர்நாவலோன்
றத்துவத்தினை யடியுடனறவுங்
கைத்துமெய்ப்பொரு ணிலைதெரிதரவுந்
தக்கசொற்றிடு திறலினையுடையன் றாமேலதே. (௭)

தந்த தானதன தத்ததன தானன

விந்தையார்தருக வித்தொகைக ளிடவே
விண்டபாவலர்கண் மெச்சுதிறல் வாய்மையான்
முந்தமாதவமு டித்தபெரு நேர்மையான்
மொய்ம்பொடேயவிர்க வித்தொடைகள் சாலவே
சந்தமோடுபகர் சத்தியகு ணவுளான்
சண்டன்மாறனய னொப்பகைகொண் மேதையான்
கந்தபாதனனொர் கைக்கிளிய னினமேமோர்
கந்தசாமிகரு ணைக்கடல னனரோ. (அ)

வேறு

ஆதியருளான்மனிதப் பிறவியினையெடுத்துமிக வல்லனே மேய, மேதினியிற்செல்வனெனத் திரிதரக்கண்டேன் பல ரை வீண்வீண்வினை, போதியநூல்களின்முறையே போதி யப்பினனவொருவ னுண்டென்றிந்த, மேதினியோருள்ள ளவும் புகழ்விளங்கப்பொருளளித்தான்விவேகத்தாலே. (௯)

அலகிலவாம்பொருள்படைத்து நல்வழியிற்செலவிடுமா றறியாரெல்லா, முலகிடத்திலேன்பிறந்தார் புவிச்சுமையாய்த் திரிந்தியம னூர்போய்மீண்டு, புவிகரடியாதியவாய்ப் பிறந்து மடிந்துழல்வதன்றிப் புகழேதந்தோ, கலைபுணர்பாவலர்க்க ளிக்கி லெந்நாளும் புகழ்படைத்துக் களினலாமே. (௧௦)

ஆதியருளான்மனிதப் பிறவியிடைப்பிறந்தவர்க ளடை
யவேண்டு,நீதியின்னமதெனத்தேர்ந்தோ ரோதியப்பனெனும்
பெயரோ னிகரில்லாவிப், போதியநூலச்சிடமா பொருளளித்
துக்கொளரதையாம் புகழுங்கொண்டு, மீதியலும்பரகதிக்கும்
பாத்திரனானது நலத்துண் மேலாமன்றே. (கக)



சிரவணபுரம் கௌமார மடாலயம்

ஸ்ரீ இராமசாமி சுவாமிகள் இயற்றியன

அறுசீர்விருத்தங்கள்

என்னையு மடிமைகொண்ட வெழிற்குரு விராமானந்தன்
றன்னகமகிழுஞ்சேயாத் தழை கந்தசாமித்தூயன்
மின்னனு ராசையாதி வெறுத்திடும் விவேகமிக்கோ
னென்னனுர் தம்மின்மேலாயிலங்குமெய்த்தகுதிவாய்ந்தோன்

எண்டிசை யோரும்போற்று மெழின்மரு தாசலத்திற்
றொண்டர்கட் கருளியென்றிற் றுலங்கிசைக் கந்தவேண்மேல்
விண்டணி யமகஞ்சந்தம் வியனலங் காரமாதி
கொண்டுதோத்திரிப்போரின்பக் குளிர்கடற்படிவார்மாதோ.



சிரவணபுரம் கௌமாரமடாலயம்

ஸ்ரீ சபாபதி ஐயா அவர்கள் இயற்றியது

கட்டளைக்கலித்துறை

தன்னைக் கருணை பிரமானந்தப்பெயர்ச் சற்குரவ
னன்னையமாக்கந் தசாமிமருத நகத்தமர்சே
யென்னைர்பகரு நூற் றலங்காரஞ்சந்தம் யமகமய
பென்னைப்படிப்பவர்க் கன்பும்புலமையு மீந்திடுமே.

சிரவணபுரம் கௌமாரமடாலயம்

ஸ்ரீ சின்னசாமி சுவாமிகள் இயற்றியது

இரட்டையாசிரியவிருத்தம்

படிமிசையி னுண்மைப் பரந்தெரிந்திலவான
பக்தவர்க்கோர் புகலியான்
பதுமப்பதத்திற் பதித்துற்ற சிந்தையும்
பாவாணர்களும் வியப்பக்
கடிமலர்க்கொளி நமாதர் கருணைப்பெருக்கமுங்
கறையற்ற தவசீலமுங்
கங்குற்கொரியமனுக் காணுற்றபேரறிஞர்
கணமுட்கலந்ததான
படிவுற்றிடாதசுக வாரியாய்ப்பொருவிலா
மௌனப்பெரும்போகமும்

வாய்கவெனயாமருத வெற்பிலுறை குமானன்
மறக்கொடிதனக்குவடுமீதாய்
பொடியுற்றபுயமீதி லணிமாலை வல்லவர்கள்
போற்றும் பெரும்பேறதாய்ப்
புரையற்றகந்தசா மிப்பெயர்பெறுந்தவப்
புனிதன்புன்றனையரோ.

சிரவணபுரம் கௌமாரமடாலயம்

ஸ்ரீ இரங்கமுத்து ஐயா அவர்கள் இயற்றியன

எண்சீர்விருத்தங்கள்

உலகமெலா மின்பமுறத் திருவுருக்கொண் டருளு
முத்தமரா மானந்த வுயர்ந்தகுரு மணிக்கு
விலகருமெய் யன்பதனுற் றிரிகரணத் தாலும்
விருப்பமுடன் பணிபுரியு மேன்மையத னாலே
யலகறுவே தாகமங்க ளறைபொருளன் கறிந்தே
யறிவுதனை துருவெனக்கொண் டன்பர் பெர்சுமாறா
யிலகுதிருப் புகழ்வண்ணம் யமகமுதற் கவிக
ளினிதுபுகன் றிடுகந்த சாமிதவசீலன். (௧)

திருமலைக வெவுற்றுநடஞ் செப்பரம குரவன்
றிருவுருவா கியமருதா சிலம்பினிடை யென்னோர்
தருமலைவார் தேர்தரத்தன் டணிக்குதிகழ் வான்மேற்
றங்கசுவைத் திருப்புகழோ டலங்காரம் யமக

மருமலர்சேர் புயத்தணிந்தான் பிறவியெனும் பிணிக்கோர்
 மாமருந்தாய் விளங்குகவி மாலைகளி னருமை
விருகமெனத் திரிகின்ற வீணரறி வரிதே
 வித்தகர்தஞ் செவிவாயார் விருந்தனைய வாமே. (௨)

சிரவணபுரம் கௌமார மடாலயம்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசாமி ஐயா இயற்றியன

அறுசீர்விருத்தங்கள்

தண்டமும் வேலுந்தாங்குந் தகவுடைக் குருவாவந்தோன்
றொண்டர்சூ ழிராமானந்த நாயகற் குருதாள்போற்றித்
தண்டமிழ்ப் புலமைவாய்ந்த தலைக் கந்தசாமிமேலோன்
விண்டமை மருதவெற்பின் மிளிர்குமரேசன்மீது. (௧)

மிக்கதா மலங்காரஞ்சேர் வியன்சந்தம் யமகச்சிலேட
புக்கவந் தாதிசாற்றிப் புனைந்தனன் றொண்டிற்சிறந்துப்
பொக்கமின் மனத்தரியாரும் புந்திகொண் டுவந்துபோற்றி
விக்கினே முதலோர்செப்பு மிடாகன் றுய்யமாசேதா. (௨)

சிரவணபுரம் கௌமாரசபை அடியவர்களிலொருவரான

ஸ்ரீ கண்ணப்ப சுவாமிகளியற்றியது.

தனனத் தனத்ததந்த தனனத்தனத்த தந்த
தனதத்ததந்ததான தனதானனு

குருபத்தியிற்பொதிந்த தகுபுத்தி யிற்சிறந்த
குணமுற்று கந்தசாமி தவிரிலணீங்
மருதப்பொ ருப்பமர்ந்த குகனற்க டப்பலங்கல்
மடிமைச்சு கந்துலாவு புயமேலவே
யருளிற்செ ணித்துவந்த யமகத்தொ டொப்பகன்ற
வணிமிக்க சந்தமாலை யரிதானவே
யிருளிற்கு ளித்தவஞ்ச விதயக்க சட்டரஞ்ச
விழைசொற்ற புந்திநாளு மிகவாழியே.

சிரவணபுரம் கௌமாரசபை அடியவர்களிலொருவரான

ம-ள-ள-ஸ்ரீ இராமசாமி செட்டியார் இயற்றியது

அறுசீர்விருத்தம்

சிரவணமாபுரத்திலியற் கௌமாரர் பணிந்தேத்துந் தேசிகேசன்
சரணகமலத்தினிடை பதிந்தமனம் பெறுகந்த சாமித்தோன்றல்
சரவணமா மருதவரைக் குகற்கணியு மலங்காரம் யமகஞ்சந்த
மரவணைக்கண் டுயின்மாயன் மருமகனோர் புலவர்மதித்தறைவவாமால்.

செட்டியார் குமாரர்

சிரஞ்சீவி சின்னப்ப செட்டியார் இயற்றியது

எண்சீர்விருத்தம்

திருமகளு நாமகளும் பொருந்திவாழுந்
செழுமலர்ப்பூந் தடம்பொழிலின் சிறப்போ டுண்மை
பருண்மணஞ்சால் சிவணைமா புரத்தினூடே
யன்புடைமெய்க் குமாரர் பணிந்து போற்றுங்
தருபரன்றன் பரவுகந்த ராமப் பேர்தோய்
குணக்குன்றோன் மருதவணைக் குகநாதற்குப்
பொருளில்யா கந்தசந்த மலங்கா ரப்பாப்
புனைந்தபெருந் திறற்பெரியோர் புகல்வதாமே.

இலக்ஷ்மி நாயகபுரம்

சாமையங்கார் அவர்களியற்றியது

இரட்டையாசிரியவிருத்தம்

பூடகண்முகமென்ன யாம்புகழ்சிரவணப்
புரன்வரத்துறவறத்தோர்
போற்றுகந்தச்சாமி சாற்றுசந்தப்பாவின்
பொன்சரபரன்பர்சாமி

மாமகிழ்மருதகிரி யாண்டவரலங்கார
மணியமக வந்தாதியு
மற்றுந்திருப்புகழ் பத்தும்பிரண்டுடன்
மன்னுகண பதிகணேசர்
நாமகளுநாடுந் திருப்புகழ்யமகவந்
தாதியும் வேறுகாணர்
நயரந்தமாம்பதிக முயனிந்தையாபதிக
ஞானபூதியர்களான
நாமிகளின்மனமலர்ந் தாமிகைத்தேந்தனிகந
நாவமுடிசெ னப்பாடினோர்
ஞாலமெல்லாமோத பிலவல்லார்ந்தாத
நாவலர்க் கரியர்மாதோ.

முற்றிற்று

குருபாதமேகதி

சிறப்புக்கவிகள்

திருப்பேரூர் ஸ்ரீமத் சாந்தலிங்கசுவாமிகள் மடாலயம்
சத்வித்யாசன்மார்க்க சங்கத்தின் அமைச்சர்
கோயமுத்தூர் விளாங்குறிச்சி
வி. நா. மருதாசலக்கவுண்டரவர்க ளியற்றியன

வெண்பா

கணபதியூர்த் தெய்வக் களிற்றினியற் பாட்டென்
குணபதியூர் கார்மருதக் குன்றேறன்—குணமிசைத்தா
ளுமகணே டார்புரியு நாவலனு கந்தகந்த
சாமி சுவாமி சபாஷ்.

கட்டளைக்கலித்துறை

ஏத்தவைத நூலார்க் கணபதித் தேவை கணபதிகாட்
டூவில்யபகமு மாமருதாசலன் பொற்சிலம்பி
லாவல்வளர்க் குந் திருப்புகழாதி யலங்கலிட்டான்
காவலர்பூஞ்சிர மைக்கந்தசாமிக் கனதவனே.

சந்தவிருத்தம்

தந்ததன் னத்தனன தந்தன தத்தான தந்ததான
சந்தவண்ணச் சரப குண்டபாணிச்சாமி தந்தராமா
னந்தர் தின்னைத் தவசு மைந்தனுநற் பேறு கந்தசாமீ
தந்திவண்ணற்கு முறை தம்பி பேரிற்பாடு கின்றபாவா
லிந்தமண்ணுக்கு முய்ய சந்தவானுக்காகு மின்பவாழ்வே.

குருவே துணை

சிறப்புக்கவிகள்

திருவாமாத்தூர்க் கௌமாரமடாலயம்

ஸ்ரீலஸ்ரீ தண்டபாணி சுவாமிகள் குமாரர்

தி. மு. செந்திநயகப் பிள்ளையவர்க ளியற்றியன.

அறுசீர்விருத்தங்கள்

தண்பொலிபூம் பொழில்புடைசூழ் சிரவணமா புரத்தி
னிடை தவநதோர் வாழ்வா, யொண்பொலிகௌ மாரமடா
லயக்கனக சபையிலுய நுண்மைஞான, வண்பொலிரா
மானந்த தேசிகன்றன் றிருக்கணருள் வாரிதோய்ந்தே,
பண்பொலிசெந் தமிழ்ப்புலவர் திலகமெனக் கவிமழைபெய்
பைங்கார்போல்வான். (க)

கண்டவர்கண் களிப்பநிகழ் திருவேடப் பொலிவுமிரு
காதினுளுட், கொண்டவர்தன் பகற்றுமுய ருபதேச சார
மொழி கூறுஞ்சீரும், விண்டவர்சொற் கடங்காவுத் தம
வொழுக்கந் தொகுதியுங்கொள் விவேகமேயோன், றிருண்
டார்பதத் தூள்சுமக்குங் கந்தசாமித்திருப்பேர்த் தோன்ற
லானேன். (உ)

மாதவர்போற் றம்பெருமை மருதமலைக் குமரனிரு
வனசத்தாளிற், சீதமலர்க் கடம்புகுரா வெட்சியென வலங்
காரத் திருவார் சீர்நூல், பேதமிலா வடியெதுகை பொருட்

பேதஞ் செறியமகப் பேரந்தாதி, யோகநுந்தரந் தப்பதிகம் புகன்றவேற் றெய்வவிணை யுரைக்குமாலே. (௮)

பிறப்பதிகம் புகன்றகுரு நாதியாம்வா மாப்பதிகா வழுத்தியன்பர், சொரிந்திதாகைதிக் கணபதியுக் கனைநர் சந்தக் கவியமகத் திருவந்தாதி, தமிழ்க்குறிப்பாய்த் தாண்டபக வினைப்புரந்து நெஞ்சினிடை நினைகாடன்ப, நமிழ்க்குமரா வேணுகோபாலர் திருப் புகழ்ப்பதிக முரைத்தானன்பால்.

அப்பனுவற் றிரளெதி லன்பினர்பற் பல புணர்த் தறைந்து போற்றி, யெப்பயனு மினிதடைந்து முத்தியுறச் செய்வதுநன் றெனவுட்கொடிச், செப்பமுற வவனுரைபெறு அரியதன்கைப் பொருள்கொடுப் பீராசச்சிற், றப்பறப்புத் தகமாகப் பதித்துதவிப் பெரிய பயன் சார்ந்தானன்றோ.

ஆதியப்ப னெனசிவன் றிருவுளத்தைச் சாமைமிந்நேரச் சிற்காட்டு, நீதியப்ப னெனகணபதிப்பெருமான் மெய்யாப் பதியி னிலையுமாண்பாற், பூதியப்ப னெனகுருபரன்பதத்தி லன்புறுதி பொருந்தப்பெற்றோ, யோகிப்ப னெனதிறலோதியப்ப னுதாரகுணத் துசிதன்மாதோ. (௯)

மனுநகரக் குறிகைக் கொண்டதண்ட பாணிதர வநுங் கன்பாகிக், கவுமார நிச்சயங்கொ ளிராமாநந் தப்பெரி யோன் கருணைதன்னுற், சவுபானக் கிரியை முயல் சுந்தரப் பேர்வேதியன்மெய் தழைத்தமேலோ, னெவுலோகத் தெருப் புகழ்தன் கேசரியச் சியந்திரத்தை நியற்றினனே. (௰)

முற்றிற்று

குருபாதமேகதி



உ

குருவே துணை

அலங்கார

காப்பு

கட்டளைக் கலித்துறை

சிலங்காரணைய குபூண்மீகளியுந் திருவே
குலங்காரணைய மயில்போனடனங் குயில்
வலங்காரகன் புகழ்க் கீதத்துமருந்த
னலங்காரகல்கு மிராமானகதன்பொன்

நூல்

கட்டளைக் கலித்துறைகள்

நேசத்துவந்து தினம்பேணுமன்பினர் நெஞ்சகத்தே
பாசத்துவந்துவஞ் சேராமலாண்டிடும் பண்பினவான்
மாசற்றுவப்பெரி யோரேத்துஞ்சீர்கொண் மருதவெற்பில்
வாசத்துளவன் மருகோன்றிருவடி வாரிசமே. (க)

மன்றங்களெங்கு நடமாடீசன்றன் பார்புடனே
குன்றங்களெங்குங்கமழ்த்திகழ்ச் செப்பொற்குளிர்மலர்த்தாண்
நின்றங்கு நச்சுனை வெற்பிற்கண் டேத்தினர் விண்ணவர்கண்
பொன்றங்கலர்பொழிந் தேத்தனென் றேன்பு மேவுவரே. (௨)

கின்னப்பொருந்து படவாகட்டுக் கிருமையப்போ
மின்னப்பொருந்த விடாதே கபடைக்கலம் பாவையேயன்
சின்னப்பொருந்து மணிக்குயபாயர் நிரளைனைவள்
பன்னப்பொருந்து மலர்க்கடந் நம்மக தாரலனே. (௩)

பொன்னைமதித்தழி வார்களை யோர்பொருளாமதியா
முன்னைப் பதித்தடைத் தேதையுயன்றனை யொருதிடனே
பெண்ணைமதித்து விறலபொன்றினை பெறுதிநீரோ
பின்னைமதித்தனை யொன்றும் நதப்பிறங்கலனே. (௪)

நறவார் மலர்ப்பொழில் சூழ்பரங்குன்றி னாதநின்பதம்
மறவா வரமடி யேற்கித் தினிபுமொர் மாதகட்டுப்
பிறவாத வண்ணம் புரிதாயனைய வ்றிப் பேசின்மற்றே
றுறவானவரின் துலகெவற் றடு மெனதுயிர்க்கே. (௫)

உன்றிருப்பாதத் துணையென் றுபஃ யதி யோதிடமஃ
தன்றிமற்றொன் று மறிகின்றிலேன்பொய் யருக்கனப்போக்
குன்றிடத்தாயடி யார்மாட்சிநல்குவை கொல்கநலூ
டொன்றிடச்செய்வைகொ லோதெரியேனின துட்குறிப்பே

பாடிடுமன்பர்க்கின் பீந்திடுநின்பத பங்கயங்கள்
கூடிடுமொப்பில் பரானந்தவின்பங் குவலயத்தி
லாடிடு மங்கையர் பொய்ச்சுகம்வாஞ்சித் தொழிவிலிடு
காடிடுமாக்கை படைத்தேதங் துமானிடர் காண்பரிதே. (௭)

சழக்குண்டவஞ்சக் கொடுமாயையின்வன் றளையிடைப்பட்
டிழக்குண்டயரு மடியேனுக்குன் றுபயநெஞ்சிற்
பழக்குண்டதொண்டர் பெறும்பேறநுளர்சம் பந்தமிக்க
வழக்குண்டுனக்கின் றெனிலெனக்குண்டு மருதையனே. (௮)

கண்டமட்டுங்கறுத் தார்குருநாதனைக் கார்முகிலிற்
கொண்டமட்டிங்கறுத் தோன்றுழமர்ச்சுனக் குன்றிடத்திற்
றண்டமட்டிம்புரி வாரையுங்கார்திறச் சண்டன்முனங்
கண்டமட்டுந்திறற் றீர்வான்பிரமன் கதிநிலைத்தே. (௯)

அல்லாக்குஞ்சோலை யதனிடைபாம்பி னரதனங்க
ளெல்லாக்குஞ்சீர்கொண் மருதாசலனையுள் ளெண்ணிலுடன்
பல்லாக்குமைம்புலன் மல்லாக்கும்வஞ்ச மனவடிவா
யில்லாக்குமாயையை யில்லாக்குமானந்த மீந்திடுமே. (௧௦)

மருதாசலன்பொன் னடிகளையன்பின் மனத்திருத்தக்
கருதாதநித்தப் புவிவாழ்வைமெய்யெனக் கண்ணியென்றும்
விருதாவினிலுழல் வார்நரசென்மத்தின் மிக்கதுகாண்
வருதாரணிமிதித் தற்கஞ்சுபேய்ப்பெறும் வன்பிறப்பே. (௧௧)

வாளார்ந்தவஞ்சகக் கண்மடமாதர் வடிவினையே
கோளார்ந்த வென்மனத் தூடுநின் றுள்ளங் குளிர்தவமெய்த்
தாளார்ந்தகொண்ட ருவக்கொறுந்துன் னடிசார்தலுண்டோ
வேளார்ந்தவின்பிற் பணிமருதாசல வித்தகனே. (உஉ)

பகட்டேறிவந்தகட் டுங்கொடுங்கூற்றனும் பாவையர்த
மகட்டேறிடப்புரி மாரனும் வேதனு மான்றனைகயிற்
சகட்டேறிடுமரு தாசலன்றளன்றிச் சாற்றுமண்ட
முகட்டேறினுலும் விடார்மனமேசற்றுண் முன்னுதியே. (உங)

இந்தியத்தின்மனஞ் செல்லும்பொழுதி லிசைந்துளதாம்
புந்தியிற்கண்டரு சொற்பனமாமிப் புவிப்பொருளை
நந்திறவாழ்வென் றுமல்வீரறிவின்மெய்க் காடியன்பின்
புந்தியுட்டோய மருதாசலனை முன்னுமினே. (உச)

தன்னையொப்பாம்பு வேலாநின் றட்டினை தானினையா
தன்னையுந்தந்தையு முற்றுறென்றோர்கணக் தாயிரர்த்தோய்
மின்னையொத்தேகாடிடு பொன்னைத்தென்னவி வேகந்தனை
யென்னையென்றேறுநிடு வேன்மருதாசலத் தெய்ப்பிறையே. ()

ஊனுனெனச்சொற் றுழன்றதல்லாலுன தாண்மைபருண்
ஞானநுபூதி நிலையோர் சிறிது நயந்தறியேன்
மானுரகடு புகாமைக்கென்செய்வன் மலர்பொழியுந்
தேனார்தடம்பொலி சீர்மருதாசல சிற்பரனே. (உசு)

வேடம்புனைந்தெதிர் காண்போர்களுள்ளம் வெருளமெத்த
வாடம்பரஞ்செய் திடுவேனுன்பாத மடைவதுண்டோ
தோடம்பரந்திழி வேன்றலை மீதடி சூட்டிடுவாய்
நீடம்பரந்தொட் டிடுமருதாசல நின்மலனே. (௨௭)

மலையிடத்தாடல்செய் தின்றிருந்தாளென் மனமெனும்வன்
சிலையிடத்தாக வமைத்திடநீயுளஞ் செய்யினுட
னுலையிடத்தாமெழு கேபோன்றிடற்கைய மொன்றுளதோ
தலையிடத்தாமணி நாகங்குலாமரு தாசலனே. (௨௮)

போதென்றுவமை பொருந்துநின்பாதம் புகுந்தொண்டர்
கோதென்றுவிட்ட குணங்களெல்லாமொன்று கூடியென்பால்
வாதென்றுஞ்செய்ய மனந்தளர்வேனைநின் வாரிசத்தாண்
மீதென்றுகூட்ட நினைவாயருச்சுன வெற்பரசே (௨௯)

மாயையென்றென்றனை யல்லாதுண்டென்ன மதிக்கிலனுன்
சேயையிவ்வாறு செயலேனகலச் சினந்திடினுந்
தாயையல்லாவிளஞ் சேய்க்கிடம்வேறிச் சகத்திலுண்டோ
வேயையொப்பாமனத் தேற்கருளர்ச்சுன வேதண்டனே ()

காமன்றனதலர் வாளிக்கயர்ந்திளங் கன்னியரை
மாமன்றலாற்ற மதிக்குநெஞ்சொன்று வழுத்திடக்கே
ளேமன்றருதுய ரெல்லையில்லாதன வெண்ணியருட்
சேமந்தருமரு தாசலற்றேயின்பஞ் சித்திக்கவே. (௩௧)

உருவாழ்வுகொண்டிட வாரமுதான வுணவுகொள்ளுந்
தருவாழ்வுதானுமோர் வாழ்வன்றெனிவிச் சகவநித்தக்
கருவாழ்வுகண்டிறு மாத்தனன்றேவுட் கலந்தழியாப்
பெருவாழ்வுசீர்மரு தாசலன்றுளவை பேணுநெஞ்சே. (௬௨)

கிரவுஞ்சத்தாதிய வாமருதாசல வேலநின்றுள்
பரவுஞ்சத்தார்குண வீரர்கடாரகப் பாதகனைற்
கிரவுஞ்சத்தார்தரு பெற்றியுற்றேனெனைக் கிட்டுபுவாழ்
தரவுஞ்சத்தாள்பெற நல்குநின்செம்பொற் சரண்சரணே. ()

செய்வகைபொன்றறி யாதேயுலகச் சிறுநடையி
னைவகைமிக்குழன் றேன்மருதாசல நாயகயா
னுய்வகைகொள்ளநின் பாலடித்தேனரு ளூற்றுனைத்தோய்
மெய்வகையன்பரன் பீந்தாளுனைமிக வேண்டினனே. (௬௪)

அல்லும்பகலு மறியாவிடத்தி லமர்ந்தடியேன்
சொல்லும்பொருளுமற் றன்பதபங்கயந் தோய்சுகத்தி
லொல்லும்படியெற் கருளுந்தினமொன் றுளதுகொலோ
செல்லும்பரிதியுந் தோய்மருதாசல சிற்பரனே. (௬௫)

மனமென்றபாவி மயல்கொண்டுதீவினை மங்கையர்தந்
தனமென்றவெற்பி லிவர்ந்திழியல்குற் சலதிபுக்குக்
கனமென்றனந்தம் பிணிமழைபெய்பொய்க் கடங்கடக்குந்
தினமென்றென்றேனுஞ்சொல் வாய்மருதாசல சேவகனே. ()

வனங்காதலிக்குஞ் சடையானுங்கும்பனும் வாழ்த்துபுதம்
மனங்காதலிக்கு மருதேசன்பாத மறந்துவன்பே
யினங்காதலிக்கு மினமானமாதரோ டேதமிக்க
தனங்காலிக்கு மனமேயுனக்கென்ன சால்புடைத்தே. (௩௭)

தேனூறுமின்ப மருதாசலன்புகழ் செப்பெனவே
கானூறுகோடி தரமுனைப்போற்றி நவிலினும்விட்
டேனூறுடையபொய் வாழ்விலின் புண்டென்றுழன்றனையா
லேனூறுனைவிட் டகலுநெஞ்சேமதித் தெண்ணுதியே.(௩௮)

பவந்தோறுமென்மன மேயுன்வழியிற் படர்ந்தளவி
லவந்தோயுந்துன்புழந் தேன்பிறப்பொன்றிதி லாயினும்யா
னுவந்தோதுமாற்ற மதித்தன்பினோடென் னுடனிணங்கிச்
சிவந்தோயுமாமரு தாசலன்றாட்டுணை சேர்ந்துருகே. (௩௯)

பெருகும்பரசுகத் தேனல்குன்றாட்டுணை பேணியுள்ள
முருகுஞ்செயல்சற் றடையாதபாவி யொதியனையேன்
பொருகுஞ்சரநிகர் மெய்த்தொண்டர்பான்மை பொருந்தலுண்டோ
முருகுந்துதண்டலை சூழ்மருதாசல முன்னவனே. (௪0)

முன்னந்தரங்கக் கடற்றுண்டிச்சூரை முடித்திமையோர்
மன்னந்தரங்கவி னெய்தச்செய்தாளு மருதவெற்பா
யென்னந்தரங்க மறிந்துஞ்சிறிது மிரங்கிலர்போ
வின்னந்தரங்கம் பெறக்காண்டனின்னருட் கேற்பதன்றே.()

பழிக்கேபிறப்பிட மாமடமாதர்தம் பாலமுத
மொழிக்கேகலக விழிக்கேயிடையின் முடைகொளுந்திச்
சுழிக்கேவிருப்பம் பெறுவதல்லாற்சிற் சுகங்கொணின்றுள்
வழிக்கேவராமனத் தாலிளைத்தேன்மரு தாசலனே. (சஉ)

வகையொன்றுந்தேர்கில வாணவாதி மலங்களினுன்
மிகையொன்றும்வெம்பவத் தின்னன்மிக்கெய்த்தனன் வேதவருட்
சிகையொன்றுமின்பதஞ் சூட்டிமெய்த்தொண்டர்கொள் சீர்பெறவே
தகையொன்றுமாமரு தாசலசற்றெனைத் தாங்கிக்கொள்ளே.

வெப்பின்றியதண் விளக்காயெனதுள மேவியநின்
னொப்பின்றியதுணைத் தாளுடிச்சற்று முருகலின்றித்
துப்பின்றியவத் தலையுமென்னெஞ்சநின் றுண்டரொப்பாத்
தப்பின்றியநெறி தாங்கலெந்நாண்மரு தாசலனே. (சச)

காலத்தைவீணிற் கழித்ததல்லாலருட் காட்சிபெறுஞ்
சீலத்தையோர்சற் றறிகின்றிலேன்வெஞ் சினத்தொடிருட்
கோலத்தைமேவி வருநமனுக்கென் குயிற்றிடுவேன்
சாலத்தைநீக்கி யருண்மருதாசல தற்பரனே. (சரு)

சின்னஞ்சிறுபரு வத்தில்வந்தாண்டின்று தேர்கிலர்போற்
பென்னம்பெரிய துயருறக்கண்டும்பே சாதிருந்தாய்
கன்னங்கரிய நிறத்தந்தகன்கொளக் காட்டிவிடே
றன்னந்தனிப்பொரு ளேமருதாசல சண்முகனே. (சசா)

தருவாகிநின்றம ரர்க்குறுபோகந் தருதலிற்சற்
குருவாகிவந்தடி யேற்கருட்சிலங் கொடுத்துமின்னங்
கருவாகிடும்வழி யென்னெஞ்சமோடக் கறங்கிலெய்த்தே
னருவாகிவாழ வருண்மருதாசல வாண்டவனே. சஎ)

பண்டுண்டவொன்றினை நாளும்புதிதெனப் பற்றுமிஞ்சி
யுண்டுண்டலைமனத் தேனியருள்சற் றுதவினன்றித்
தொண்டுண்டமெய்யடி யார்போலநின்சிற் சுகக்கடலின்
மொண்டுண்டமையே னிசமருதாசல முத்திவித்தே. (சஅ)

உலைக்கண்ணிடுமெழு கேபோலநெஞ்ச முருகுனன்பர்
முலைக்கண்ணிற்பாற்பெரு வாரிதிதோன்று முறையிலின்ப
வலைக்கண்ணியைந்தனர் நானேமைவஞ்சக வைம்புலப்பொய்
வலைக்கண்ணிருந்துயர் கொண்டேன்மருத வரையரசே. (சகூ)

நானுடனீயென் றிடும்பேதமுற்று நசிக்கநறுந்
தேனுடன்பால்கலந் திட்டதுமொப்பின்மெய்ச் சிற்சுகத்தி
லூனுடனுள்ள முருகும்படிக்கென் றுதவியென்னை
மானுடப்பேறு பெறப்புரிவாய்மரு தாசலனே. (ரு0)

மீனென்றுமானென்றும் வேலென்றுங்கோலென்றும் வேடனம்பு
தானென்றுமாதர்கண் ணைப்புகழ்மோகந் தவிர்ந்தவனி
வானென்றுமேத்து மருதாசலேசநின் வண்புகழ்ச்சீர்
நானென்றுந்துத்தியஞ் செய்துய்யுமாறரு ணல்குவையே. ()

விடந்தீண்டிடுந்தகை போலெனைச்சற்றும் விடாதுமயற்
சடந்தீண்டிவாதனை தந்திடச்சாலத் தளர்ந்தனன்வா
ணிடந்தீண்டியமரு தாசலமீதி விலங்குனின்ப
நடந்தீண்டியபத நான்றீண்டவென்றருளல்குதலே. (௫௨)

வழியாதுமோர்கில ஞயாணவவன் மலத்தினுட்கண்
விழியாதழுஞ்சிறு சேய்போற்கிடந்து வெதும்புகின்றேன்
சுழியாதருளினுய் வேன்சோதிப்பானீ தொடங்கினுய்யேன்
பொழிவார்மதுப்பொழில் சூழ்மருதாசல புண்ணியனே.(௫௩)

புண்ணியர்யாருநின் பொன்னடிபோற்றிப் பொருவிலின்பாங்
கண்ணியமெய்திக் களிதூங்கினரிக் கடையவனேன்
மண்ணியல்வாழ்க்கையை மெய்யென்றுநாடி மதியிழந்து
புண்ணியன்மாயையி லாழ்ந்தேன்மருதப் பொருப்பிறையே.

அந்தோவிவ்வேழைச் சிறியேன்சகித்தற் கரியதுன்பா
னெந்தோலமிட்டாற் றும்பான்மைதன்னையுண் ணோக்கினிற்குச்
சந்தோடமேவுவ தோமேவிடிலதென் சம்மதங்காண்
பைந்தோகையாட லுறுமருதாசலப் பார்த்திபனே. (௫௫)

கவலைகள்யாவுங் கழிந்தேநின்செம்பொற் கழற்றுணையா
முவமையின்மெய்ச்சச்சி தானந்தவாரிதி யுண்டெழுந்து
நவரசப்பாடல்பல் கோடிபெய்தாட னவிற்றவென்னுட்
டவிழைந்தேன்மரு தாசலவாஞ்சை தருவதென்றே. (௫௬)

வார்க்குங்குமமுலை யாரநுராக வழியிலென்னை
யீர்க்குங்கொடுமனப்பேய்க்கோட்பட்டெய்க்குமெனின்னலறத்
தீர்க்கும்படியென்று நீநினைவாயுயர் சேணெட்டிப்
பார்க்குஞ்சிகரி குலாமருதாசலப் பார்த்திபனே. (௫௭)

திருந்துங்குணமலி மெய்த்தொண்டடியவர் சென்னிமிசை
பொருந்தும்பதமலர்க்கென்சென்னிசாலப்பொருத்தமின்றே
முருந்துந்தளவ வரும்பும்பொருங்கதிர் மூரல்வள்ளி
வருந்துன்படவி புகுமருதாசல வானவனே. (௫௮)

கீர்த்தியென்றாழ்மரு வென்னேனருணா கிரிப்பெயர்சான்
மூர்த்திபுகலுன் றிருப்புகழ்ப்பாக்கண் முதிருமன்பி
லார்த்தியிலோதித் துதிக்காதவத்தி லலையெனைக்கண்
பார்த்திடுதற்கிசை வாயோமருதப் பருப்பதனே. (௫௯)

பனையென்றுநீடுயர் பல்கோடிநல்குமிப் பார்நடையின்
மனையென்றுமைந்தரென் றுஞ்சுழன்றெய்க்குமென்வஞ்சநெஞ்ச
நினையென்றுமன்பி னினையென்றுசால நிகழ்த்தினும்யான்
றினையென்றுங்கொள்கில தேமருதாசல சிற்பரனே. (௬௦)

கண்டுண்டமாதிய கொண்டுநின்றுளிற் கலந்தவின்ப
மொண்டுண்டகிலச் சிறுநடைதோயு முயக்கறுமெய்த்
தொண்டுண்டபேரன் பினர்போலடியேன் றுலங்கிடுநா
ளுண்டுண்டுகொன்மரு தாசலவேலவ வோதுதியே. (௬௧)

வேதாகமமுடி மீதேமுடியில் விளங்குநின்பொற்
பாதாரவிந்தமல் லாதுனதாணையிப் பார்மிசையோ
ராதாரங்காண்கில னீதுன்னுளமறி யாச்செயலோ
மாதாபிதாகுரு வாமருதாசல வானவனே. (கூ௨)

மட்டாருநின்பொற் சரண்சரணென்று மதித்தவனை
யெட்டாதபேரின்ப ஞானநுபூதி யிசைத்தருளில்
விட்டாலுமல்லது மாபாவியென்றுள் வெறுத்திருளி
னுட்டாழவைக்கினும் பாரநிற்கர்ச்சுன வோங்கலனே. (கூ௩)

மயனிறைவுற்றபொய்ப் பார்மீதிற்றந்தை மரபமைந்தா
ரியனினைக்குன்றொறுஞ் சோதனைமீக் கியற்றிடினும்
வியனிலகுற்றெனோர் நெஞ்சத்துளோகை மிகுக்கின்றதால்
கயனிலவுஞ்சுனை யார்மருதாசல கந்தப்பனே. (கூ௪)

தேனெனநின்புக ழேபாடுமாசை செறிந்தவனை
யானெனக்கூவி யணையாமனெஞ்சத் தருளிலர்போ
லேனெடுஞ்சோதனை பல்வாறியற்றிபு ளெய்க்கவைத்தாய்
கானெழுந்தண்டலை சூழ்மருதாசல காங்கெயனே. (கூ௫)

பித்துலகத்தவர் தம்மையுற்றோரெனப் பெற்றவரோ
டொத்துழலுங்கொடு மாயப்பிணிமுற் றொழிந்தறவே
நத்துலவுங்கட லுண்டாற்கருண்மொழி நல்கிடுவாய்
சத்துமுன்முப்பொரு ளாமருதாசல சற்குருவே. (கூ௬)

எற்றுங்கொடும்புலக் கோட்பட்டியானீண் டிரங்குசெயன்
முற்றுந்தெரிந்து மிரங்காதிருத்தன் முறைமைகொல்லோ
வெற்றுன்பஃகின்றனை யல்லாலெடுப்பவர் யாரிசையாய்
விற்றுன் றுமண்டிலந் தோய்மருதாசல வித்தகனே. (௬௭)

மானிடரானவர் யாவருமர்ச்சுன வள்ளனின்றாள்
வானிடந்தோய்ந்திறப் பின்றியவானந்த மன்னினர்யா
னானிதிலாசை மிகுந்தேயுணர்வற் றுழன்றிடும்வெங்
கானிடத்தார்விலங் கொத்திழிந்தேன்கதி காண்பதென்றே.

மனங்கண்டகுற்றங்கள் பற்பலகோடி மலைகடல்போற்
றினங்கண்டபாவிக் கொடியேனென்றன்மெய்த் திருவுளத்திற்
சினங்கண்டனையெனி னாயேன்றனக்கொரு திக்குளதோ
கனங்கண்டவுஞ்சிகிமருதாசல கந்தப்பனே. (௬௯)

எப்படியாகினு நம்மைவிடானெந்தை யென்றுதின
மிப்படிமீதெதிர் கண்டோரிடத்து மிசைக்குமென்சொல்
பொய்ப்படியாகிடு மாறருளாது புறக்கணியேன்
முப்படியுந்தொழுஞ் சீர்மருதாசல முன்னவனே. (௭0)

வம்புந்துமைம்புல வேடர்களான்மிக மாழ்கிநொந்து
வெம்புந்தகையுடை யேனாயினுநின் விரைமலர்த்தா
ணம்புந்தகையு முடையேனெனைக்கை நழுவவிடேல்
கொம்புந்துதேன்கொட் டிடுமருதாசலக் கொற்றவனே. (௭௧)

வேண்டாதிகழ்ந்துரைக் குஞ்சமன்றன்பதி மேவநம்மைக்
கூண்டாரொடும்வந் தழைக்குமக்காலுளக் கோயில்கொண்ட
வாண்டான்மருதப் பிறங்கலில்வாழ்நம் மருட்கடறுன்
மீண்டானிருந்திடு வானேவவன்றுதி விண்மனமே. (எஉ)

கற்பனைபற்பல கோடிகொண்டொவ்வொர் கணத்துமுயர்
மற்பனைபோற் றுயர்கொண்டுகொண் டேங்கென்மடநெஞ்சமே
யற்பனைமார்க்க ளனந்தரிற்சீர்த்த வருண்மருத
வெற்பனைநாடுதி யேலெய்துமின்பம் விளம்பரிதே. (எங)

கோதுசெய்வஞ்சக் கொடுமாயையின்னங் குலையத்திற்
காதுசெய்வஞ்ச விழியார்கரங்கொளக் காட்டிடுமோ
யாதுசெய்புங்கொலென் றேங்கிடுவேற்கு ளிரங்கியெந்தப்
போதுசெய்வாயருண் மாமருதாசல புண்ணியனே. (எச)

ஆனந்தவாரிதி மேலெழுந்தார்க்கு மலையெனவே
நானந்தமின்றிநின் சீர்கோடியாக நவின்றுதியா
வானந்தமெய்திட வாஞ்சித்தனனந்த வண்ணநல்கா
தேனந்தவீண்டலைக் கின்றுபருச்சுனத் தெம்மிறையே. (எரு)

பேயென்றுமேலவர் தாம்வெறுத்தோதிய பேதையர்தோள்
வேயென்றுமங்கதைத் தோயென்றுஞ்சால விளம்பியென்னை
நோயென்றுஞ்செய்மன மேமருதேசனை நோக்கியன்பிற்
சேயென்றுரைத்தறி வாயெனின்மற்றிதைச் சீயென்பையே.

எங்கெங்குபோஞ்சனி கட்பற்றிச்சுற்றமென் றெண்ணியிகத்
தங்கங்குஞ்சென்று பொருளீட்டிமற்றவர்க் காக்கிமிகு
பங்கஞ்சுமந்து மடிவேற்குஞானம் பலித்திடுமோ
துங்கம்பொருந்து மருதாசலத்தமர் தூமணியே. (எஎ)

நசைசான்றமெ ராண்டர்க டோப்மருதாசல நாயகனின்
னிசைசான்றபத்தியில் லாரிழுமாக்கு மிகற்கலியில்
வசைசான்றவிவ்வுல கத்திருத்தற்குண் மதிக்கலனித்
தசைசான்றதுன்பப்பொறையொழித்துன்பதஞ்சார்த்தருளே.

பணமென்றுமாடென்றுங்காடென்றும்வீடென்றும்பாவைநல்லார்
மணமென்றும்பேசி யிருந்தேதசுவாச வழக்கொழியிற்
பிணமென்றெடுத்திடு காட்டிட்டழுதமை பேயர்நட்பைக்
கணமென்றும்வேண்டுகி லேன்மருதாசல காத்தருளே (எகூ)

அம்பரமோவெனுங் கண்மடவார்மிசை யாசைமிஞ்சிப்
பம்பரமோவென வோயாதுசுற்றுமென் பாவிநெஞ்சஞ்
செம்பரமோக்கம வாயுணோடோர் தினமுளதோ
வம்பரமோடணை யுங்கோபுரமரு தாசலனே. (அ0)

ஞானத்திருப்புளஞ் சாலருணேச்சுக நாதனவில்
கானத்திருப்புக ழோதியொர்சற்றுங் கசிந்துருகா
வீனத்திருப்புள வஞ்சனையுன்னடி யெய்துமன்பர்
மானத்திருப்புகண் டாப்மருதாசலம் வாழ்குகனே. (அக)

முன்னெஞ்சலின்றி யருளாடல்கோடி முயன்றதன்பர்
நன்னெஞ்சமேவிய தன்மையினுலென நன்குணர்ந்தே
னென்னெஞ்சமேவிய தன்மையினிற்கு மிரங்குகிலா
வன்னெஞ்சமாகிய தான்மருதாசல மாமணியே. (அஉ)

மதிகொண்டதொண்ட ருளத்தோடெரு மருதவெற்பிற்
குதிகொண்டதாமரைத்தாள்சிரஞ்சூட்டியென்கோதொழித்துப்
பதிகொண்டவாழ்விற்பதித்தருளாய்செழும்பங்கயந்தோய்
சுதிகொண்டநான்மறையோனுதியர்தந் தொடர்பறவே. (அங)

தேகாபிமானத் தளையுண்டநித்தசெகப்பெயர்கொண்
மோகாடவியிற் சுழல்பாவிவன்கொடு மூர்க்கனிவ
னுகாதவனமக் கென்றுளத்துன்னி யகற்றுதியே
லேகாவருட்கட லேமருதாசல யார்கதியே. (அச)

தாயாதரிக்கில ளேற்பிள்ளைக்கேதொரு சார்பதுபோ
னீயாதரிக்கிலை யேன்மருதாசல நெஞ்சயர்ந்திட்
டோயாதரிக்கும் புலனுலைப்புண் டொழிவதல்லாற்
சேயாதரிக்கும் வகையேதுநீயுட் டெரிவதிதே. (அரு)

முருகாவென்றுன்னரு ளுமைமெய்யன்பின் மொழிந்திடுவாட்
கருகாகிநீகர மீந்தாண்டருள்கை யறிந்திருந்தும்
பெருகாதரங்கொடென் பேரோதிநின்னடி பேணிலராய்
வருகாசிக்கான்மறிப் பார்மதியென்மரு தாசலனே. (அசு)

மைபுற்றவையக் கடத்தின்மின்னாரென் வனசரரென்
கையுற்றஞானப் பொருளாறலைக்கக் கலங்கிநொந்தேன்
மெய்யுற்றநின்னரு ளாந்துணை தன்னை விடுக்கிலுய்வேன்
வையுற்றவேற்படை யாய்மருதாசல வானவனே. (௮௭)

கரணத்தொடைம்பொறி யாதியுமெத்தக் கலங்கவரு
மரணத்தொடுபவ மென்றேற்றொடர்பிணி மாற்றவுன்பொற்
சரணத்துணைசர ணத்துணையாமெனச் சார்ந்தனன்பைங்
கிரணத்தொகரப் பரியூர்மருதக் கிரிக்கந்தனே. (௮௮)

வன்புளமாயை வடிவாமணமென் வசமகன்றே
துன்புளவைம்புலப் பாற்கணந்தோறுஞ் சுழற்றவெய்த்தேத
னன்புளத்தொண்டர் பெரும்பேறெனக்கென் றளித்தருள்வாய்
பொன்புணர்கஞ்சத் தடஞ்சூழ்மருதப் பொருப்பிறையே.

உலைமீதுறுமெழு கேபோலநெஞ்ச முருகிடவென்
றலைமீதுன்பொன்னடி சூட்டிமெய்த்தொண்டர்கள்சார்ந்தவின்ப
நிலைமீதமையப் புரிந்தருள்வாய் நிகரின்மருத
மலைமீதமைகுரு வேசற்றுனது மனமுவந்தே. (௯0)

தாட்டாமரைத்துணை யென்சென்னிமீதிற் சதுமுகன்கை
தீட்டாமற்சேய்கொள்ளி நாட்டாமலுள்ளஞ் சிறிதிரங்கிச்
சூட்டாமன்மெய்ந்நிலை காட்டாமலின்னமுஞ் சோதனையோ
சேட்டாமருவு மருதாசலத்தெஞ் சிவக்கொழுந்தே. (௯௧)

விரதவித்தாரமெய்த் தொண்டர்களொத்திட மேனடிக்கும்
பரதவித்தார முடையேனெனினுநின் பங்கயந்தோய்
சரதவித்தாகிய வாஞ்சையுளேன்மரு தாசலஞ்சால்
வரதவித்தாலென்னை யாட்கொள்ளநிற்கோர் வழக்குளதே.

வினைத்தடுக்குந்தடை யெல்லாந்தடுத்துனை யெய்தநெஞ்சி
னினைத்தடுத்தேனடி யேற்கருள்செய்ய நினைத்தடுக்கி
னினைத்தடுக்குந்தடை யொன்றுளதேகொ னிகழ்த்திடுவாய்
கனைத்தடுக்கும்புய ரேய்மருதாசலக் காவலனே. (௩௩)

வெதுப்புஞ்சகலத் தொடுகேவலத்தில் விழாமலுன்பொன்
மதுப்புண்டரிகத் திருத்தாளிலென்றெனை வைத்தருள்வாய்
சதுப்புந்துமாயைப் புவிவாழ்விலிச்சை தவிர்ந்தவருள்
*விதுப்புந்துசீர்மரு தாசலமேவிய வித்தகனே. (௩௪)

மின்கவின்மேனி யருட்குருவாக விளங்கியரு
ணின்கருணைத்திறஞ் சற்றேனுமன்பி னினைந்துருகா
வன்கருங்கல்லன்ன நெஞ்சகத்தேன்வயக் கும்பிழைகட்
கென்கடவேன்கழு வாய்மருதாசலத் தெம்மிறையே. (௩௫)

சும்மாவிருசொல் லறவென்றுநீமுனஞ் சொற்றலுமே
யம்மாபொருளொன் றுமறிந்திலனெ னருணையெங்கோன்
விம்மாவந்தானு பவஞ்சிறியேற்கு விளக்கிடுவாய்
கைம்மாவுலவும் பொழின்மருதாசல காரணனே. (௩௬)

* விதுப்பு - ஆசை

மலவாகக்கானடைந் திட்டேனடைக்கல மற்புரியும்
புலவேடராலரிப் புண்டேனடைக்கலம் புன்மனச்சஞ்
சலவாழ்க்கைக்குட்சலித் திட்டேனடைக்கலந் தாங்கியரு
ணலமேற்றடைக்கல நான்மருதாசல நாயகனே. (௯௭)

வள்ளிதெய்வப்பிடி நாதாவபய மணங்கமழுங்
கள்ளியனீபத் தொடையாய்பயங் கலாபவெழிற்
புள்ளிமயிற்பரி யானேயபயம் பொருதுசத்தோ
டொள்ளியவேன்மரு தேசாவபய முனதடிக்கே. (௯௮)

படைக்கலந்தாங்கிப் பொரும்வேள்சமன்றன் பகைபெரும்பார்
நடைக்கலந்தோர்புக லுங்காண்கிலதுநின் னுண்மலர்த்தாட்
கடைக்கலமாயின னுயேனைபுன்ற னருளடியார்
புடைக்கலந்தின்புறப் பார்மருதாசல போற்றியவே. (௯௯)

திசையாறுமேமுக மாய்ச்சமயங்க டிருப்புயமா
யிசைவேதவாகம நிச்சயந்தாள்க ளிரண்டெனக்கொண்
டசையாப்பரந்தண்ட மேந்துகைத்தேசிக னுருவாய்
நசைதோயடியர் தொழுமருதாசல நண்ணியதே. (௧00)

முற்றிற்று

நூற்பயன்

கட்டளைக் கலித்துறை

திருவருட்சற்குரு வாங்குமரேசன் றினங்குலவு
மருதவரைப்புகழ் தோயலங்கார வளப்பனுவ
லொருபதுபத்துக் கவியும்பகரு முரமுடையார்
முருகவிழ்தாமரை யான்சமன்வேள்பகை மூள்கலரே.

வேலுமயிலுந் துணை

உ

குருவேதுணை

யமகவந்தாதி

காப்பு

கட்டளைக் கலித்துறை

மருதாசலவி யமகவந்தாதிச்சை மாற்றிமெய்க்கா
மருதாசலவி யமகவந்தாதி யெனவழுத்து
மருதாசலவி யமகவந்தாதிக்கு வாய்த்ததுணை
மருதாசலவி யமகவந்தாதிதன் மாணடியே.

நூல்

கட்டளைக் கலித்துறைகள்

வாரணவத்திரள் சூசுகவள்ளி மகிழ்ந்தணைவான்
வாரணவத்திர னைப்போற்றுசீர்மரு தாசலத
வாரணவத்திர மார்காயவாழ்க்கையை மாற்றுபுமூ
வாரணவத்திர நாடகத்தாளிடை வைக்குதியே. (க)

வைக்காதரமை விழியார்சொற்கொண்டு வரைதருஞ்சி
வைக்காதரமைந்த னுமருதாசலன் வண்புகழ்ச்சு
வைக்காதரமை யலின்மூழ்குமூடர்கள் வாய்ந்திடுந
வைக்காதரமைந் தினுந்தாழ்குறும்பி வழிபுழையே. (உ)

வருத்தம்பலவிதத் துங்கொண்டுமன் றிட மாசுறுமை
வருத்தம்பலமிக் கியற்றினரர்ச்சுன வள்ளனின்முன்
வருத்தம்பலநடத் தார்க்கருளுண்மை வகுத்துனுட்க
வருத்தம்பலம்பெறு மெய்த்தொண்டரிலொரு வன்னெனவே

வன்னத்தலையழுங் கார்கலிக்கப்புற மன்னிமுகில்
வன்னத்தலைவனை யாண்மருதாசல வாரிசத்தன்
வன்னத்தலைவது கண்டும்மன்னீதி மதித்துளத்தின்
வன்னத்தலைவறி துற்றுமென்செய்வன் மதியிலியே. (ச)

மதியங்கரந்தை யலர்முகமோதிகண் மாலுமென்றன்
மதியங்கரந்தை யலதின்பின்றர்ச்சுன மால்வரைமேய்
மதியங்கரந்தை யலர்வேணியன்குப வற்றுதிப்பின்
மதியங்கரந்தை யலர்திருச்சேவை வழங்குமன்றே. (ரு)

வழக்கம்பலபல வுஞ்செய்துலகின் பயங்குவிர்தி
வழக்கம்பலபல மெய்திடுங்காலநு மக்கிடர்கள்
வழக்கம்பலபல முள்ளுநன்னிப்பார்மின் மதுரரத
வழக்கம்பலபலஞ் சான்மருதாசலன் வாரிசமே. (சு)

வாரிசவாதனத் தான்கரந்தொட்டின மாயப்புலை
வாரிசவாதனப் பைபுகுத்தாதன்பின் வாழ்த்துமென்சொல்
வாரிசவாதன கப்புயந்தோய்மரு தக்கலருள்
வாரிசவாத னறுந்தமிழ்ப்பாவலர் மாதவமே. (எ)

மாதங்கவிலங் கமைகொப்பம்வீழ்ந்திடன் மானமனை
மாதங்கவிலங் கணைவார்மதியின் மதிப்பருஞ்சீர்
மாதங்கவிலங் கவினீடருச்சுனம் வாழ்த்தினமே
மாதங்கவிலங் கடைகிலமெய்தலை வம்புறமே. (அ)

வம்புத்துணர்திருக் கோவீர்மருத வரையிறைதாள்
வம்புத்துணர்திருக் கோவிலிற்கண்டிட்டு வாழ்த்திடுத
வம்புத்துணர்திருக் கோன்பேறுமேவுதிர் மாறிடில
வம்புத்துணர்திருக் கோடுறுங்கூசிட வாய்தருமே. (௯)

வாயசங்கங்கட ஞய்நரியாதிகண் மாந்திரையாய்
வாயசங்கங்கடம் புக்கிளைத்தே தன்மலர் வாவிக்கரை
வாயசங்கங்கடண் ஞர்நிலவேய்மரு தாசலகா
வாயசங்கங்கட யேன்பெறவெஞ்சலென் மாற்றம்வீண்டே. ()

மாற்றுயரம்பங்க நல்கிடும்வேள்கர வாரிசமெய்ம்
மாற்றுயரம்பங் கருதுநெஞ்சேமலர் வாழ்பிரமன்
மாற்றுயரம்பங்க ரேத்துமருத வரைக்குகன்பொன்
மாற்றுயரம்பங் கயப்பதம்பேரின்ப வான்றுணையே. (கக)

வானத்தரங்கத் திருமான்மருகன்முன் வந்தழுத
வானத்தரங்கத் திருமேவிடும்படி வைத்தகன
வானத்தரங்கத் திருக்கும்பதங்கண் மதித்திடுசு
வானத்தரங்கத் திருக்குநெஞ்சர்ச்சுன மாடடைந்தே. (கஉ)

மாடாடிரண மெனவறியாது வயக்கியிழி
மாடாடிரண மவாவுவிரர்ச்சுன மால்வரையின்
மாடாடிரணச் சிலம்படிசூடிட வாஞ்சிமின்சும்
மாடாடிரணஞ் சுமக்கவிதிவிதி மாய்ந்தறவே. (கங)

மாயாமலகந் தரநிழல்போன்று மடியுடல
மாயாமலகந் தழைத்தேகுளிகைகண் மாந்திடுவீர்
மாயாமலகந் ததைபொழிலர்ச்சுன வள்ளலினுண்
மாயாமலகந் தவிர்வீரிடுதொப்பதின் மாநிலத்தே. (கச)

மானிலத்தோடிணை யஞ்சனக்கண்ணியர் மால்பெருகி
மானிலத்தோடி யிளைத்தேனைத்தீம்புனல் வாவியிற்பூ
மானிலத்தோடிய வோடங்கிடக்கு மருதவெற்புன்
மானிலத்தோடிகழ் கிள்ளையிலாள மதித்தருளே. (கரு)

மதியாதவன்கண்ண ருங்கவிதம்மேல் வகுத்துறிற்கேண்
மதியாதவன்கண்ணை லென்றேவற்கோதி வழங்குகின்றார்
மதியாதவன்கண் ணலமேல்வருமரு தாசலதா
மதியாதவன்கண் ணருணீசெய்யாமை மரபல்லவே. (கசு)

மரகதத்தோகைத் திடத்தோநிற்கிச்சை வழுத்தெனுமம்
மரகதத்தோகைய ரேவலர்தென்றிசை வாழ்சமன்கொண்
மரகதத்தோகை கெடுவார்மருத வரைக்குகனே
மரகதத்தோகையைப் பாடுநர்க்கன்னவன் வந்தனியே. (கஎ)

வந்திக்குவந்தவொ ராளாகிமாணிக்க வாசகர்த
வந்திக்குவந்தவர் காணச்செய்தார்சூர வன்மருதம்
வந்திக்குவந்தர நோக்காதுருவழி மாரவிகல்
வந்திக்குவந்தம்பு பெய்யேலெளிதன்று வைச்சத்தியே. (௧அ)

வையத்தங்கற்பணி மின்னாக்குவந்திறு மாப்பிர்கணீர்
வையத்தங்கற்பணி தன்னையுநம்முண் மதித்திலிரோ
வையத்தங்கற்பணி யாரர்ச்சுனவரை யன்வடிவுள்
வையத்தங்கற்பணித் தொண்டருள்ளாகலம் வாஞ்சிமினே.

வாஞ்சித்தவண்ண மடியார்தமக்கு வழங்கிடவ
வாஞ்சித்தவண்ண மருதாசலத்தினை வாழ்த்திடற
வாஞ்சித்தவண்ண முதலாப்புகல்கவி மாலைகொண்டு
வாஞ்சித்தவண்ணண் ணிடுமாறருணின் மனமுவந்தே. (௨௦)

மனங்கண்டகுற்றம் புரிந்தானையுந்தயை வாய்ந்துயர்க
மனங்கண்டரிக்கும் பரிகொடியாக்கொண் மருதவெற்பாய்
மனங்கண்டனதமி ழாலுனைநாடொறும் வாழ்த்துமெனை
மனங்கண்டழைக்க வருளாமலேனின்னம் வாதிப்பதே.(௨௧)

வாதிக்குமைய்ல ருங்கொண்டவனமன் வாரிசனே
வாதிக்குமைய லியற்றநொந்தேன்குற வள்ளிகண
வாதிக்குமையருந் தாழ்மருதாசல வள்ளலொரு
வாதிக்குமைய லறப்புரியாயிரம் வந்தனமே. (௨௨)

வந்தனங்காத லடியார்செயர்ச்சுன வள்ளலேபு
வந்தனங்காதமை யப்பாடிநாடுமோர் மாண்பமைந்தேம்
வந்தனங்காதர மோராதுலகுடன் மானமிக்க
வந்தனங்காதலிப் பாரின்மதித்துந்தல் வம்பலரே. (௨௩)

வம்பலரும்பர்கொ ளரின்னர்ச்சுனப்புகழ் வாழ்த்துமென்னை
வம்பலரும்ப லனமாந்தர்யாரும் வழுத்திடக்க
வம்பலரும்ப விடாதேமடிப்பைகொன் மாமகத்து
வம்பலரும்பழிச் சப்புரிவாய்கொன் மதித்திலனே. (௨௪)

மதித்தற்கரிய மருதாசலன்புகழ் வாழ்த்துநர்வான்
மதித்தற்கரிய னடுப்பதத்தெய்துவர் மாறுகொள்புன்
மதித்தற்கரியங் கசநெறிப்பட்டலர் வாய்ந்திவண்டா
மதித்தற்கரிய நிரயங்கதியா வதிபவரே. (௨௫)

வதிமாதரங்கம வாவிடிலோர்மாத் திரையிடையு
வதிமாதரங்கணத் தாழ்த்திடுநெஞ்சே மருவமரா
வதிமாதரங்க வனம்புகுஞ்சீர்மரு தாசலன்றாள்
வதிமாதரங்க நிகரானசிற்சுக மன்னிடுமே. (௨௬)

மன்னவராகந் தசகோடிசற்றென வன்கடத்துண்
மன்னவராகந் தகையமடிந்த மதித்துமிப்பார்
மன்னவராகந் தணந்திலெநெஞ்சே மருதவெற்பின்
மன்னவராகந் தனைப்போற்றுமாறுள வாவுதியே. (௨௭)

வாவிக்கணத்து நிலையாதலர்த்தண் வனத்திடைய
வாவிக்கணத்துவண்டொத்தோடுநெஞ்சால்வருந்தியெய்த்தேன்
வாவிக்கணத்துல வுஞ்சீர்மருத வரையவென்முன்
வாவிக்கணத்துட் களிப்பான்முகினேர் மயிலென்னவே. ()

மையத்தியங்கண்டகுவியரேச மகேந்திரத்த
மையத்தியங்கண்டர் மன்மகற்கோதிய வாபுவிவான்
மையத்தியங்கண்டந் தாமரு தாசல வள்ளலுள்ள
மையத்தியங்கண் டகவோதிலென்றுயர் வான்மலரே. ()

வானத்தரம்பைய ரெய்தினுமுண்மரு ளாமலமை
வானத்தரம்பைய வென்னுதுவல்லை வழங்கிடுவாய்
வானத்தரம்பை யாவத்தனந்தலர் வந்துமகிழ்
வானத்தரம்பை யணியார்மருத வரைக்கரசே. (௩௦)

வரைக்கடங்காதுடன் புக்கிருப்பாகு மலரயன்கை
வரைக்கடங்காதலித் தெய்த்தேனடைக்கலம் வந்தருளாய்
வரைக்கடங்காதழு வாரோகணத்தில் வளர்மருத
வரைக்கடங்காதர நீபாரந்தோயகன் மார்பத்தனே. (௩௧)

மாரணஞ்சம்பவத் துக்காற்றிடாதற வாடிமங்கை
மாரணஞ்சம்பவத் தாற்பகலெல்லியை மானவரு
மாரணஞ்சம்பவத் துக்கிளைத்தேன்மரு தாசலமெய்
மாரணஞ்சம்பவ மாக்கும்வினையை மடித்தருளே. (௩௨)

மடியாணவத்திர சத்தின்பம்வேட்டு மறலியென்ன
மடியாணவத்திர மாயமின்னுரை மணம்புணர்த்து
மடியாணவத்திரத் துக்குடைந்தேனிம வான்மகளின்
மடியரணவத்திர மார்மருதாசல மாமணியே. (௩௩)

மாமணிவண்ணத் துளவகலாவகன் மார்புடைய
மாமணிவண்ணத்து மான்மருகாமரு தாசலகண்
மாமணிவண்ணத்து ளார்பாவையாகி மதியளிக்கு
மாமணிவண்ணத் துணையேத்திப்போற்ற வரமருளே. (௩௪)

வரப்பிரசாதல மட்டுங்குளிர வயக்கிடுது
வரப்பிரசாதர வாவியருண்மரு தாசலன்றன்
வரப்பிரசாதம் படைத்தமெய்த்தொண்டர்கண் மைந்தரென
வரப்பிரசாத மயில்வார்க்குமெய்தலர் வாய்மையிதே. (௩௫)

வாய்மையற்றங்கத் தினுக்கின்பிற்றுன்பம் வழங்குநர்கண்
வாய்மையற்றங்கத் திகைப்பீரிப்புன்மதி மாற்றியங்கா
வாய்மையற்றங்கத் திரிமருதேதய்மின்முன் மாமகத்தில்
வாய்மையற்றங்கத் திடவூர்ந்தகாதை மனத்தமைத்தே. (௩௬)

மனக்குரங்கோட்ட மிகுத்தைம்புலத்தின் மருவுபுக
மனக்குரங்கோட்டகு நீர்போன்றுலகின் மயக்கிலதன்
மனக்குரங்கோட்ட மதியேன்பெற்றுய்ய வழங்கியென்று
மனக்குரங்கோட்டத் தணிமருதாசல மாணிக்கமே. (௩௭)

மாணிக்கவாசகந் தேறத்தந்தொப்பின் மதுரமலி
மாணிக்கவாசகர் போற்றநின்றாற்கு மறைகொள்பிர
மாணிக்கவாசகஞ் சொற்றான்மருத வரையடையின்
மாணிக்கவாசக கணையோடுமென்முனி மத்தையொத்தே. ()

மத்தம்புயங்க மணிவார்நுதற்கண்ணின் மாய்ந்தவன்கா
மத்தம்புயங்கச் செயத்தளர்ந்தேன்வள்ளி மான்புணர்சே
மத்தம்புயங்களி லென்பாடலேற்றெனை வாட்டுசர
மத்தம்புயங்களிற் சேர்ப்பாய்மருத மலைக்கரசே. (௩௯)

மலையவசந்தத் துலாவரும்வேடன் மலர்க்கணையான்
மலையவசந்தத் துறுவாருணர்வரு மாமருத
மலையவசந்தத் துணைப்போற்றுமேன்மை வழங்கியென்று
மலையவசந்தத்து வங்கழன்றின்புற வைத்தருளே. (௪௦)

வைத்தவுடம்பிடிக் கையான்மருத வரையைநெஞ்சுள்
வைத்தவுடம்பிடித் தேவறியார்க்கு மனையிடைக்கு
வைத்தவுடம்பிடி நல்காருயிரைந மன்கொடுந
வைத்தவுடம்பிடி காலத்திலென்னை வயக்குவரே. (௪௧)

வயப்பட்டரைக்கண நில்லாமலோடுபு மங்கையர
வயப்பட்டரைக்கண வாய்ச்சிற்சுகங்கொள் வகையறியா
வயப்பட்டரைக்கண மானினைத்தேமரு தாசலன
வயப்பட்டரைக்கணஞ் சேர்ந்தாடிப்பாடி மகிழ்மனமே. (௪௨)

மகிழ்ந்துணரணி வேடன்கிருபை வழங்குவதே
மகிழ்ந்துணரணி மெய்க்குயிர்க்குத்தம்ப வாய்ப்புவியோ
மகிழ்ந்துணரணித் தண்டலையர்ச்சுன வள்ளறரன்
மகிழ்ந்துணரணி யார்தன்னதொப்பில் வடிவமன்றே. (௪௩)

வடிவேற்றிகழுங் கரமருதாசல மாரனெஞ்சும்
வடிவேற்றிகழுங் கரமார்பவள மலைபுரைநின்
வடிவேற்றிகழுங் கரவரையுங்கவின் மாதர்தம்மை
வடிவேற்றிகழுங் கரங்கொடுமாற்றவ வாவினனே. (௪௪)

வாரிக்கரையன் றடும்விழிப்பாலக வந்துபொரும்
வாரிக்கரையன் றடுமாறச்செய்மரு தேசவற்ற
வாரிக்கரையன் றடுமிடயானெதிர் வந்துகையால்
வாரிக்கரையன் றடுத்தோதுமாற்றம் வளம்படவே. (௪௫)

வளக்கடத்தந்தினைக் காவல்செய்வாடன் வனமுலைப
வளக்கடத்தந்திட வேட்டுளத்தன்பின் மலைநிகர்க
வளக்கடத்தந்தி முகற்போற்றருச்சுன வள்ளன்மெய்து
வளக்கடத்தந்திய மேயாதுன்பாத மனையருளே. (௪௬)

மனைமாதரங்கத் தினைவாணிழலினை மானவகன்
மனைமாதரங்கத் திருவைத்துணையா மதித்தனெஞ்சே
மனைமாதரங்கத் தினில்வாழ்தடமரு தத்தனியின்
மனைமாதரங்கத் திருத்தாடுணையுன் மலங்கெடவே. (௪௭)

மலங்கப்புரிமை யமைத்தேயெண்ணற்றசென் மங்கடந்து
மலங்கப்புரிந்தெனை யோர்மாத்திரையும் வழாப்பிணிப்பார்
மலங்கப்புரியட்ட கங்கெடுத்துன்றாண் மருவவைப்பாய்
மலங்கப்புரிமைத் தடமருதாசல வானவனே. (சஅ)

வானவரம்பன் றகச்செய்பழநி மலைக்குகநீள்
வானவரம்பன் றதினீடருச்சுன மால்வரையில்
வானவரம்பன் றளியினிற்போற்றென்முன் வந்திலகாய்
வானவரம்பன் றழித்தான்வடிவ மயிலிவர்ந்தே. (சகூ)

மயிலைமகத்து வருமையையூர்மரு தக்கிரியாய்
மயிலைமகத்துவப் பாவையெழச்செய் மறையவகான்
மயிலைமகத்து வயமார்பில்வேய்ந்தருள் வள்ளலெற்றா
மயிலைமகத்துவஞ் செய்யாதருடுணை மற்றிலனே. (ருo)

மற்றில்லையின்றுணை யென்றேமதித்து மருண்டவமே
மற்றில்லையின்றுணை வார்சீர்ப்பினுமவர் வாழ்க்கைபல
மற்றில்லையின்றுணை தேர்நாடகர்க்கு வகுத்தசொல்லாய்
மற்றில்லையின்றுணை தீர்மருதாசல வல்லவனே. (ருக)

வல்லாளமன்னன் சிகரியினுங்குதி மாதவனை
வல்லாளமன்னன் றெதிர்ந்தாய்முருகநா மம்வழுத்தும்
வல்லாளமன்னன் கரமீந்தனைமரு தாசலந்தோய்
வல்லாளமன்னன் படியேற்கருள வருவதென்றே. (ருஉ)

வருமந்தணந்தடி யேற்குமுன்றூன வரொடுபண்ண
வருமந்தணந்தரத் தோன்றமுதத்தினு மாண்டுளங்க
வருமந்தணந்தந் தருள்செய்யவேண்டும் வனசமிசை
வருமந்தணந்தவிர் வாவித்தடமரு தாசலனே. (௫௩)

தாசத்துவம்பொலிந் துன்மெய்த்திருப்புகழ் சாற்றிடச்ச
தாசத்துவம்பொருந் தக்கணியாய்மரு தாசலசித்
தாசத்துவம்பொழி யாரீபகூதளத் தாரமெய்க்கந்
தாசத்துவம்பொளிர் கொங்கைப்பிடிவள்ளித்தாரத்தனே.

தாரகன்மாரண மெய்தச் செய்சத்தி தயங்குவெட்சித்
தாரகன்மாரண வீரப்புயமரு தாசலவு
தாரகன்மாரண வேடக்கொடிசுரர் தம்பிடியாந்
தாரகன்மாரணநெஞ்சுடன்மாய்த்தெனைத்தாங்கிக்கொள்ளே.

தாங்கற்கரிய துயர்கோடிநல்கித் தரணிவிண்ணந்
தாங்கற்கரிய மனத்தினேனேன்மரு தாசலநீ
தாங்கற்கரியவ னன்னக்கொடியன்முற் சாற்றமரார்
தாங்கற்கரியமெஞ் ஞானேபதேசத்தைத் தந்தெனையே. ()

தந்தத்தனத்தன வென்றுன்றிருப்புகழ் சாற்றுபுவி
தந்தத்தனத்தரு ளோமொழிவேட்குந் தாத்தனிவி
தந்தத்தனத்தமெய் தப்பார்க்குநீர்மை தகுதிகொல்கு
தந்தத்தனத்தமை வேலையிற்போழ்மரு தாசலனே. (௫௭)

தாக்காதிருக்க வியன்முடியாய்கவி தப்பினர்ச்ச
தாக்காதிருக்கவி டாதரிங்கோனகஞ் சஞ்சலிக்கத்
தாக்காதிருக்கவிக் கிள்ளைகொடோண்மரு தாசலத்தோப்
தாக்காதிருக்கவி ஞானத்தைதநின்பதஞ் சாரச்செய்தே. (ருஅ)

சாரத்திருப்புகழ் பல்லாயிரநின் றடம்புயத்தா
சாரத்திறப்புற வோதிடுமிச்சை தழைப்பணிவி
சாரத்திருப்புறழ் வாழ்க்கையுள்வாடிய சாலுமுண்மை
சாரத்திருப்புகண் டாய்மருதேச தயைசெய்தின்றே. (ருகூ)

தயங்கமலத்தியங் கூடலிற்கூம்புபு சாம்புமென்னி
தயங்கமலத்தி யலர்ப்பாணம்பாயத் தளர்ந்ததென்று
தயங்கமலத்தியங் கற்குன்றெறிசனந் தந்தருளாய்
தயங்கமலத்தி யனவாவியர்ச்சுன சைலத்தனே. (கூ0)

சயிலங்கமலை யெனக்கான்றன்மாந்துதுத் தத்தவரிச்
சயிலங்கமலை மடவாருறவு தணந்திசையிற்
சயிலங்கமலை கமழ்மருதாசலஞ் சார்ந்தருள்வாஞ்
சயிலங்கமலை வறநின்றிருப்புகழ் சாற்றவையே. (கூக)

சாற்றுந்தமிழ்க்கவி ரைக்கலைவாரைத் தணந்துளன்பிற்
சாற்றுந்தமிழ்க்கவி மெய்யடியாரிடை சார்த்தணியார்
சாற்றுந்தமிழ்க்கவி ஞேக்கியின்பெய்திடத் தந்தருள்வீர்
சாற்றுந்தமிழ்க்கவி தண்டலையார்மரு தாசலரே. (கூஉ)

தாக்கணங்காற்ற வருளாமையினிச் சகத்தினிடை
தாக்கணங்காற்றளர் வுற்றேன்குககதிர் தாங்குசவி
தாக்கணங்காற்றளிக் கும்பொழிலார்மரு தாசலந்தோய்
தாக்கணங்காற்ற லருளித்திதிசெய் ததியுகந்தே. (௬௩)

ததிதித்தித்திட்டதென் றுண்டான்புகழ்மரு தாசலகந்
ததிதித்தித்திட்ட மளித்தருளாலெனைத் தாங்கியிது
ததிதித்தித்திட்ட ருடன்கூட்டியாண்மெய்த் தகையருளு
ததிதித்தித்திட்ட ருறவினிச்சற்றுஞ் சகிக்கிலனே. (௬௪)

சகித்தற்கரிய துயர்கோடிகொண்டு தவநெறிபி
சகித்தற்கரிய வழிப்பட்டுழன்றேன் றவமனைத்துஞ்
சகித்தற்கரியவ னைத்தியல்பேறரு டந்தியைவ
சகித்தற்கரிய குறமாதைத்தோய்மரு தாசலனே. (௬௫)

தாசலசத்தவி ருங்கடலொத்தெதிர் தானவர
தாசலசத்த விருகமொப்பே னுமெய் தங்குமரு
தாசலசத்த விருகண்ணினிற்றரி சித்தனன்கந்
தாசலசத்தவி ரும்பிரமன்விதி தானறவே. (௬௬)

தானவரத வடிவேற்கரவிசா காகுககந்
தானவரத வடிவாரெழின்மரு தாசலவந்
தானவரத வடித்தமிழாலுனைச் சாற்றமலைத
தானவரத வடியேற்கருணின் சரண்சரணே. (௬௭)

சரணம்பரவியன் மாமுகடார்மரு தாசலவா
சரணம்பரவியன் மாமிசபிண்டந் தணந்துநின்பொற்
சரணம்பரவியன் மாதவமேனிலை தாங்கிடுதா
சரணம்பரவியன் மாட்சிப்பெருவெளி தங்கவையே. (௬௮)

தங்கத்திருப்பது மைக்கிணைமாதர்ச் சதமெனம
தங்கத்திருப்பது போலுநெஞ்சேர்மெய்த் தகையினர்மூர்த்
தங்கத்திருப்பது போவதுமெய்யெனச் சாற்றலுன்னித்
தங்கத்திருப்பது மந்தாவென்றர்ச்சுனற் றூழுமினே. (௬௯)

தாழ்த்துங்கடியமா யாமலயாக்கைத் தளையமைந்து
தாழ்ந்துங்கடிபட் டிருத்தனன்றன்றுநந் தம்மனத்தே
தாழ்த்துங்கபத்தி கொடுமருதாசலஞ் சார்ந்திறைக்குள்
தாழ்ந்துங்கடிப்பிய மெய்ச்சுகமென்று ததைகுவிரே. (௭௦)

தத்தைக்களிக்குந்து மாரன்றுறையிடை தாழ்பியமா
தத்தைக்களிக்குந் தகையாக்கவேண்டுவிர் சந்தவிசைத்
தத்தைக்களிக்கும் புயத்தான்மெய்யன்பருட் சாருமினோ
தத்தைக்களிக்குந் தினிமைத்தடப்பூ தவக்கலுற்றே. (௭௧)

தவத்திருக்கோவறச் செய்மாயவாழ்வுட் சலித்துமனந்
தவத்திருக்கோத மெனநீர்வடித்துத் தயங்குவிர்மெய்த்
தவத்திருக்கோசிக னன்னார்புகழ்மரு தாசலனு
தவத்திருக்கோயில்கொண் டுள்ளானறிந்தைதிற் சாருமினே

சாரத்தியம்ப ரடளவென்றுட்படர் தாணைசுற்றச்
சாரத்தியப்பவ னன்செலுத்தச்சென்று சற்றுமுள்ளஞ்
சாரத்தியம்படி வந்தொலைத்தாண்மரு தாசலமெய்ச்
சாரத்தியம்பன் சயந்தனுக்கோதுந் தகைமைபொத்தே. ()

தகைக்கும்படிற்று மலத்தான்மிகவுட் டயங்குவன்சீ
தகைக்கும்படியில் புனற்சுணைபாமரு தாசலகந்
தகைக்கும்படிசெய் பிழையையெண்ணுதுநின் றுடொழுமே
தகைக்கும்படியருட் சேர்த்துய்புமாறு தயவுசெய்யே. (௭௪)

தயவாழியென்று மருதாசலத்துத் தவருளத்து
தயவாழியென்று நிகர்மேனிகொண்டு தயங்குமென்னி
தயவாழியென்று தினநின்புகழ்மிகச் சாற்றுவன்க
தயவாழியென்று திருவருட்பேறு தருகுவையே. (௭௫)

தருக்கவியாக ரணமாதிகற்றுச் சமர்செய்வர்தீர்த்
தருக்கவியாக ரணமீகுநரைத் தவிர்த்துவிண்ணத்
தருக்கவியாக ரணம்புரிசீர்மரு தாசலவெந்
தருக்கவியாக ரணப்புனிதத்தவர்ச் சாரவையே. (௭௬)

சாரங்கமங்கையர் தோய்மருதாசல சற்குருவே
சாரங்கமங்கை யணையாமுன்மன்றற் சரோசதவி
சாரங்கமங்கை யமைவார்செவியிடஞ் சாற்றுமறைச்
சாரங்கமங்கை யருளியகற்றென்புன் சம்பவமே. (௭௭)

சம்பந்தத்தெய்வ வினைத்தடிப்பைத்திர சாடையர்தஞ்
சம்பந்தத்தெய்வசந் தன்கோற்கிலக்கைமெய் தானெனவே
சம்பந்தத்தெய்வமைந் தெய்த்தேன்மருதா சலக்கொழுந்தே
சம்பந்தத்தெய்வமென் றெண்ணிலர்க்கின்பமுன் றந்தனையே.

தந்திக்கனதனத் தங்கனையார்கலந் தன்னைபுள்வி
தந்திக்கனத னைவெநெறிச்சென்றிச் சகத்திடைநி
தந்திக்கனதனந் தோடாமனின்புகழ் சாற்றும்வண்ணந்
தந்திக்கனதனம் போருகஞ்சேர்மரு தாசலனே. (எகூ)

சலசத்தமாத ரருளுமில்லேன்பார் தனைவிடுநிச்
சலசத்தமாதவ மேலோர்நிலைமையுந் தாங்கிலன்றண்
சலசத்தமாதரங் கம்பொலிவாவித் தனிமருதா
சலசத்தமாதர் மருவுந்தடந்தோட் சரவணனே. (அ0)

சரதத்திருப்புனி தக்கிள்ளையன்பினிற் சாற்றநட்புஞ்
சரதத்திருப்புக ழோதியருச்சுனஞ் சார்ந்துறைப்பூ
சரதத்திருப்புறு நின்சேவடிதரி சித்தலில்வஞ்
சரதத்திருப்பு மனத்தேனெவ்வாறரு டாங்குவதே. (அக)

தாங்கற்றகைய ரியம்பமெய்யென்று சகநடையில்
தாங்கற்றகைய மையுமனத்தான்மிகத் தட்டழிந்தேன்
தாங்கற்றகையரு ளாழியருச்சுன சைலவெனைத்
தாங்கற்றகைய ரிவைபெறமுன்றழைப் பித்ததொத்தே. ()

தழையமயங்கை யமணர்குலமறத் தண்டுவரி
தழையமயங்கை பெறுமானிதன்னி தயத்துவகை
தழையமயங்கை முகன்றன்சமயந்தா பித்தருளுந்
தழையமயங்கை யமைபொழிலர்ச்சுன சையந்தனே. (அங)

சையத்தனந்தந் திடைதாங்கரிதெனுந் தையலரி
சையத்தனந்தந் திடைதருவேன்பொன் சபிலவில்லி
சையத்தனந்தந் திடையனிலென்றமை தன்மருத
சையத்தனந்தந் திடையோர்வரியமெய்ப் தத்துவனே. (அச)

தத்தைத்திருத்தடந் தோண்மருதாசல சாமிநின்ப
தத்தைத்திருத்தவன் பாலென்மனமுட் டவாதுகரு
தத்தைத்திருத்த நினைபாய்கதாயுதந் தாங்குநன்செய்
தத்தைத்திருத்த னையர்செய்விபத்துடன் ருண்டிடவே. ()

தாண்டவநாதற் கருணைச்சிகரிதன் னின்றுகப்பால்
தாண்டவனுதற் கரும்பேறநடலிற் றுரணிமால்
தாண்டவநாதற் கருளின்மருதா சலந்தவிர்மார்த்
தாண்டவனுதற் கருளாழிநாமந் தயங்கிடுமே. (அரு)

தயங்குன்றிருவுரு வண்டமுகட்டைத் தடவுமரு
தயங்குன்றிடத்தி லமைவதுகண்டுந் தரணியிலி
தயங்குன்றிவஞ்ச மனமாயையின்வன் றலைபிடைசந்
தயங்குன்றிடார்கெடு வார்பாவர்தோய்நர சன்மமென்னே. ()

சனனவிலங்கை யறுமருதேசநிற சார்ந்திடவஞ்
சனனவிலஙகை யமராமலகத தகையில்விரோ
சனனவிலஙகைய தாவநதுன்வாய்கொடஞ் சன்மொழிதுர்ச்
சனனவிலஙகை யநசறகளிததவன றன்மருகே. (அஅ)

தனம்புததிரமித திரரானமாயைபிற ருழ்நதிடவந்
தனம்புததிரமித திடக்காட்டுமோ தரின் சாரவருண்ம
தனம்புததிரமித திணையாமலாசசுனச சைலநிறசார்ந
தனமபுததிரமித் திரததகைபெறறிடத தநதருளே. (அகூ)

தந[illegible]க்காட்டி மயக்கிடுவார்க்குக்கை தாங்குதனந
[illegible]துழல்வீ ரப்போன்சற் [illegible]
தந்தன[illegible]ல் வசக்கூவிடுமரு தாசலனக்
தந்தன[illegible]ட்டில் [illegible] தொழிப்பன் ச[illegible]தயே.

சரவணங்கோவி லெனவளாந்தும்பரைத தானவவஞ்
சரவணங்கோவித திடுமபணிநீததவர் தநதவக்குஞ்
சரவணங்கோவியச சூசுகநதோய்மரு தாசலவெஞ
சரவணங்கோவி யருளாய்நின்றுட்டுணைத் தாவளமே. (கூக)

தாவிக்குணமனைத துங்கைவிட்டேங்கென் றனது நெஞ்சே
தாவிக்குணமணை யொத்துறம்போதிற் சகத்துறவார்
தாவிக்குணமனை பாறபுகுமர்சசுனன் றுட்டுணையாந
தாவிக்குணமனை நாடாய்நந்துன்பறச் சாம்பவின்றே. (கூஉ)

சாம்பவியந்திரி பாலவெனத்தினஞ் சாருமிடர்
சாம்பவியந்தரி யாதியர்தாழ்மரு தாசலனே
சாம்பவியந்தரி யாத்துயர்ப்போதுமுற் சார்ந்தருளாற்
சாம்பவியந்தரி றெல்லுதவாரிற் றணந்திடலே. (௬௩)

தணப்பத்திருவுளஞ் செய்யேலுன்றுணைநின் றாட்டுணைமந்
தணப்பத்திநல்கிமெய்த்தொண்டர்கொளின்பந்தனையளியாய்
தணப்பத்திமாமுகன் றானத்திற்றேன்றுந் தடம்பொலிப
தணப்பத்திமாட மருதாசலப்பிர தாபத்தனே. (௬௪)

தாபதரிச்சித்த வாதாமருதா சலசகத்தோர்
தாபதரிச்சித் தசதுறையோயெனச் சாற்றிடச்ச
தாபதரிச்சித்த மெய்யாதசலந் தயங்குபிர
தாபதரிச்சித் தமைந்திடநல்கிடுன் றாட்டுணையே. (௬௫)

தாளத்தனத்தத்தை நேர்மொழியார்நசை தாங்குபுபா
தாளத்தனத்தத்தை யேய்ந்தழிவீர்மலை தந்தருளாத்
தாளத்தனத்தத்தை போற்றுமருதா சலன்கமலத்
தாளத்தனத்தத்தை யெய்திடிலின்பந் தருங்கணத்தே. (௬௬)

தருக்கந்தரங்கப் பிணியொப்பன்றீது தவவெணிலந்
தருக்கந்தரங்க மறியாதவேதற் றளைப்படுத்தத்
தருக்கந்தரங்கந் தகப்போதித்தான்பிர சாதங்கொள்ளீர்
தருக்கந்தரங்கஞ் சுமக்குமருச்சுனச் சைலமுற்றே. (௬௭)

சயிலத் தலைவியர் பாலின்புளதெனத் தாங்கொடுக
சயிலத் தலைவியர்த் தத்தலைவீர்வினை சாருடற்ற
சயிலத் தலைவியர்த் தொப்பின்மெய்ச்சீலந் தழைமருத
சயிலத் தலைவிய னுடகத்தாளுட் டழுவுமினே. (கூஅ)

தழுக்குப்பவக்கட லாரிடங்கர்க்கிணை தையலரி
தழுக்குப்பவளமொப் பென்றுழனெஞ்சே தருமலரா
தழுக்குப்பவணுர மார்மலர்க்காமரு தாசலன்றாள்
தழுக்குப்பவவினை வேராறுமெய்ச்சுகஞ் சாருமன்றே. (கூகூ)

சாரத்திருத்தமிழ் கொண்டுனைப்போற்றெனைத் தாங்கரும்வி
சாரத்திருத்த நினையேல்கிருபை தழைத்துனடி
சாரத்திருத்தக் கருதுன்சரணஞ் சரணமொப்பில்
சாரத்திருத்த மருதாசலது சவாரணனே. (கoo).

முற்றிற்று

நூற்பயன்

கட்டளைக்கலித்துறை

யமகவந் தாதிகக் குங்கொடுநோய்கலி யேதநல்லா
யமகவந் தாதியை நெற்போலுழற்றுத லின்றறுந்தா
யமகவந் தாதிதொட் டேர்வேளொல்கர்ச்சுன வேர்மலேவேள்
யமகவந் தாதிக் கவிநூறும்போற்று மியல்பினர்க்கே.

வாழி வெண்பா

மருதவரை வாழியங்கண் வாழ்குமரன் வாழி
வருமயில்வேல் சேவல்கிள்ளை வாழி—பொருவி
லருச்சகர்மெய் யன்பரிவை யன்புடனே துற்றோர்
திருச்சமைந்து வாழி தினம்.

வேலுமயிலுந் துணை

உ

முருகக்கடவுடுணை

சந்தப்பதிகம்

காப்பு

வெண்பா

மஞ்சு தவழு மருதா சலக்குகன்பான்
மிஞ்சு நலம்பெறுதல் வேண்டுமென்ற—னெஞ்சுறைந்து
வான்றோன் றமுதனைய வண்கவிகள் பெய்யுமெழிற்
றான்றோன்றி நாயகன்பொற் றாள்.

நூல்

தனதான தத்ததந்த தனதானா

விரையார்சி வத்தகஞ்ச மலர்மீதி ருக்கைகொண்ட
வியனான்மு கத்தனங்கை வரைமானா
விதியேப லத்ததென்று பெருவாதி யற்றுகின்ற
விபரீத ருட்சுழன்று மடியாதே
கரைதீர்ம றைக்குலங்க ளறியாதொ ளித்திலங்கு
கவினாரு னற்பதங்க ளகலாதே
கருதோகை பெற்றதொண்டர் வதிசேக ரத்தடைந்து
களிகூர்ந லத்தையென்று தருவாயோ

திரைசேரு டற்பொருந்து முதியோனெ னத்தளர்ந்த
திருமேனி யைக்கொடொன்றும் வலியேதோய்
சிலைவேடர் பெற்றமங்கை தருதேனி டைக்கலந்த
தினைமாவி லிச்சைமிஞ்சி நுகர்வோனே
மலைநேரு ணர்ச்சிகொண்டு திரிவேனெ னைப்பொருந்து
மயலோடி டச்சிவந்த குருவாவாய்
மழைநேர்ம யிற்குலங்க டினமாடி டச்சிறந்த
மருதாச லத்தமர்ந்த பெருமாளே. (க)

தனதான தந்ததத்த தனதான

நினைவார்த நெஞ்சகத்தி லுவமான மொன்றுமற்ற
நிறைபூர ணங்கொளூற்ற சுகமேசேர்
நிமலாக ரம்பொருந்த வுணாநாடு கின்றசுத்த
நெறிகாண வஞ்செய்திட்டும் விலகாதே
முனைவேல்க ரம்பிடித்த துரையேய முன்றெறிக்கு
முதுவேனி லொன்றனுற்ற புழுவேபோன்
முழுமாயை யின்றிறத்தி லுழல்வாதை கண்டிருத்தன்
முறையோவு ன்னுளச்ச மதிதானே
முனைவோர்க ணந்துதிக்கு மரசான கும்பனைத்த
முதியோரு ணர்ந்துவக்கு மிருதாளா
முருகாவெ னுஞ்சொல்சற்று மறவாம லன்பினித்த
மொழிவாள்க ரந்தழைக்க வருள்வோனே

மனைமாத ரென்றதுக்க வலையூடு ளம்பதித்து
மடியாக லங்கொளச்செய் குருநாதா
வழுவாமெ யன்புபெற்ற பெரியோரி னந்துதிக்கு
மருதாச லம்பொறுத்த பெருமாளே. (உ)

தனதான தத்ததத்த தனதான

மடவார்க ணத்தின்மத்தி தனிலேபு யர்ச்சிமிக்க
மலபாச லத்திலுற்ற சிறசான்மேன்
வருதீமை யைக்கொடட்ட மதவேள்செ லுத்துபுட்ப
மழைமார்பி னைத்துளைக்கு மதனாலே
விடமேறி மிக்கயர்ச்சி யுறுவோரெ னக்களைத்து
மெலிவேனை யைக்கடைக்க ணிடைநாடா
விரையார்ம லர்ப்பதத்தை முடிமீதி னிற்கவித்து
விரிவான சிற்சுகத்தை யருள்வாயே
கடமானை யொத்தமைக்க ணுடையாண்ம னத்திலுற்ற
கனவூட லைத்தவிர்த்து நயமேதோய்
கவிவாண னைக்களிக்க வருளீசர் நெற்றிபெற்ற
கனலான கட்புலத்தில் வருவோனே
வடமோடி னைத்தபற்பல் கிளைநீடு துற்குணத்தென்
மனமீது முற்றவொப்பில் குருநாதா
வருவார்க ளிச்சைமுற்று மறவேகொ டுக்கவொப்பின்
மருதாச லத்திலுற்ற பெருமாளே. (ந)

தனதான தந்ததந்த தனதானா

குணநீடு மின்றுலங்கு பவளாச லம்புரைந்த
குருமேனி கொண்டுவந்து தயவோடே
குறையாவை யுந்தவிர்ந்த பரிபூர ணம்புகுந்து
குடியாந லம்புகன்று மறியாதே
கணமாயி னும்பொருந்தி நிலையாதபுன்புலன்கள்
கரணாதியின்கணென்றி யிழிவேதோய்
கடைவாழ்வை நம்பிநொந்து தொலைவேனை யன்பர்துன்று
கதிசேர்கு ணந்துலங்க வருளீவாய்
பணமாயி ரங்கொள்கின்ற வணைமீத னந்தல்கொண்ட
பகவானு ளம்பொருந்து மருகோனே
பரண்மீத ஃமைந்தகுன்றர் தவமாதை யன்புகொண்டு
பணிசீர்வி ளம்பி னன்கு மகிழ்வோனே
மணவாரி சம்புரைந்த வடியோடெ னன்பகன்ற
மனமீதி லும்பிறங்கு குருநாதா
வளநீடும் விண்புரங்கொண் மடவார்ந டஞ்சிறந்த
மருதாச லம்புரந்த பெருமாளே. (ச)

தனதான தத்ததானன தனதானா

அலைவேலை சுற்றுபார்மிசை யுளதான பொய்க்கணநிக
ரழிவாழ்வை நித்தமாமெனு நினைவோரா
யசுரேசர் வெட்குமாறுள பழிபாவ முற்றுமேபுரி
யநியாய முற்றதீயர்செய் வினையாலே

தலையான மிக்கமாதவ நெறிசேரு நற்குணலர்க
டளர்வாகி நித்தம்வாடவும் விடலர்மோ
தனிவேல்க ரத்திலேகொடு முணரார்க ளொத்துநீயுறல்
சரியோவி ரக்கமோர்சிறி திலையேயோ
மலைதோறு நித்தமாடல்செய் பதநாடு பத்திமாதவர்
மனமேவு மிச்சையாவைபு மெளிதீவாய்
மருவார்பு ரத்தைநீறெழ நகைபாடு நித்தனோது
வலமார்செ விக்கணேமுரை பகர்வோனே
மலையேநி கர்த்தவாணவ விருளோடி டற்கெனுதுகன்
மனவால யத்துளேவதி குருநாதா
மதனைக மத்திலேதின முழல்வாரு மெச்சுசீர்மலி
மருதாச லத்தின்மேவிய பெருமாளே. (ரு)

தனனதன தானதன தனனதன தானதன
தனதான தத்ததன தனதானதத்ததன தனதான
தரணியிலொர் பான்மதிய மளவும்வயி றாடுகொடு
தருதாயி னைத்தனது மனையாளை னத்தினமு
மருவியுள மோகைபெறு மளவினுநி லாமலிது
வழுவாமெ யைப்புகல விலனைகி யுற்றமிகு
தகைமருவு தாதையைபு மடியும்வண மேகொலதி
சலசாக ரத்தைநிக ருறுபாத கத்தனுமுய் வுறுமாறே
சரதசிவ ஞானவது பவமருவி னோர்களிணை
தருசீல முத்தியிடை புகுமாற ளித்தருள்செய்

பரசிவன்மு ளைின்முகி லளவியக லாவினடி
பயின்மாத வப்பயன தெனவேய மூற்கணிடை
தனையனென வேகுலவி யருமறையி னதிபெறு
தனியோமொழிப்பொருளையுபதேசம் வைத்தகுரு பாலநீ
பரவியல்கொ டாதையினு மகனறிவி னீடிடுதல்
படிமீதி னிற்குலவு முயிர்யாவி னுக்குமினி
தெனுநன்மறை வாய்மைபெற வெவர்களையு மேனிலையி
லிசைவாகி டச்செயறி குறியாயெ வர்க்குமிழி
படிறுமலி தீயனெனை யமரர்களு மாவல்பெறு
பலவான சித்திசெய்து முடிவான முத்திபுக விடவேநீள்
பருவமதி மானுமுக மலருமிகு தேசுடைய
பகைவேர றுக்குமுயர் வடிவேலு மக்கமொடு
தவளமுமு நீறணியு மெழின்மலிகொள பீனமொளிர்
தடிநீடு கைத்தலமு நகைவாயு மொப்பரிய
பதுமமலர் போலுமிரு கழலடியு மேவுமுயர்
பவளாச லத்தைநிகர் திருமேனியைககொடெதிர்வருவாயே
கரவணுவி லாதமன முடையனுவல் பாவின்வழி
கடுவாய்கொள் சர்ப்பவடி வுளபாய்சு ருட்டியவ
னதுபிறகு போகவுமு ளிசைவுறுவி சாலமுள
வருணீர்மை யைக்கொள்சினை முகினேருடற்கடவுள்
கமலமலர் போலுமிரு விழியில்வரு மாதரிரு
கனகாம லத்தைநிகர் தனமார்பு றத்தழுவுமுருகோனே

கனியமுத நாணுமெழு சுரமகதி வீணைவதி
கரநார தப்பெரியன் முனைநாளி யற்றுமொரு
மகமதனில் யாவர்களு முளம்வெருவி யோடும்வண
மறமோடு தித்துவரு தகர்மீதி லுற்றோர்நொடி
கழிவதன்மு னேழுபுவி களையும்வல மாயமரர்
களிவேலையுட் புகல்செய் தருள்சேவ கத்தலைமையுடையோனே
மரணமுட னேசெனனம் வருவழியி தாகுமென
மனமாய்வ தற்றுவன மிருகாதி யொத்தழியு
முடலையொரு நானெனவுண் மலியுமபி மானமுட
னுணவோடு டுக்கைபெறும் விதமேநி னைத்துலகின்
மறுமையிலு மேழ்நிரய மடையும்வண மேமுயலு
மதியீன முற்றவெனை யடியானெ னக்கொளுயர்குருநாதா
மதுரவின மேழுசுர மறைபுகல வேரிதரு
வனசாச னத்திலகு கலைமாத ருட்கைபெறு
மகிமைமலி சீரியர்த மிதயமிசை யேபெருகு
வளமார்க வித்தொகைக ளெனவேக லிப்பொடெழு
மதுரமலி வாரிநிறை சுனைவளநி லாவுமுயர்
மருதாச லத்திலவிர் தருமா லயத்தில்வளர்பெருமாளே.

தனதத்தன தானனதானன தனதானா

அனமொத்தியல் சீர்நடையார்தரு மயலாலே
யழலிற்புழு வாமெனநாடொறு முழலாதே

கனசற்குண நீடியசீலர்கள் குழுவூடே
களிபெற்றெது நாளினும்யானமர் தரவாள்வாய்
கனகத்திரு நாடுளதேவர்க டுணேவோனே
கடமுற்றவிர் வேடமினுண்மகிழ் மணவாளா
வனசப்பத மோடெனுண்மேவிய குருநாதா
மருதக்கிரி மேல்விளையாடிடு பெருமாளே. (எ)

தனத்தனனத் தனத்தனனத் தனதான

தெருத்தலையிற் றகிற்சரியத்
தனத்தைவெளிப் படுத்திமிகச்
சிரித்துவசப் படுத்திநயக் குயில்போலே
திருட்டுமொழிப் பசப்பொடரைக்
கணப்பிரிவைச் சகிப்பதறத்
திகைத்துரிமைக் குணத்தரையொத் தவர்பாலோர்
பொருட்டொகைபற் றறக்கைவரப்
பறித்தவரைச் சினத்துடனப்
புறப்படெனத் துரத்துமவர்க் குருகாதே
புலத்தையொருப் படுத்தியுனற்
பதத்தையுளத் திருத்தியதிற்
புகப்பெறுசிற் சுகத்தையுறப் பெறுவேனோ
திருப்பொலிநற் சிவச்சமயத்
திறத்தர்விழிக் கெதிர்ப்படின்முத்
தினத்துணவற் றவத்துடல்வற் றிடுதீதார்

திகைப்புமனக் குருட்டமணர்க்
கழுத்தலைபுக் கிறக்கவருட்
செயத்துடனற் புதத்தமிழ்மிக் கறைவோனே
யருத்தகையிற் றருத்தகையிற்
றெனத்தெளியப் படுத்தெனகத்
தவத்தையறுத் தருட்டருசற் குருநாதா
வகத்தெளிவுற் றுடற்பிணியற்
றிடச்செயுமப் புதிக்குநலத்
தருச்சுனவெற் பினிற்குமரப் பெருமாளே. (அ)

தனனதன தானதந்த தனதான

கருமைமுகி லேபிளந்து மிசைமலர்கு லாவுகின்ற
கவினிலவு சோலையென்ற குழன்மானர்
கலவியெனு மாயவஞ்ச விருண்மலிவி சாலமுந்து
கடலினிடை யேவிழுந்து முழுகாதே
பெருமிதமு லாவுமுன்ற னிருபதச ரோருகங்கள்
பிறிவதில தாகியொன்று நிலையேதாய்
பெரியர்பத தூளியென்றன் முடிமிசையி லேயணிந்து
பிறவிமய லோடவென்று களியேனோ
மருமலர்க ளேநிறைந்த பொழில்குயின ளாவுகின்ற
மலைமுடிக டோறிலங்கு மிருதாளா
மகிதலமெ லாமளந்த பதுமமலர் நேர்பதங்கொண்
மழையுறழ்மெய் மாயனன்பு மருகோனே

மருவுமட மாதர்தங்க ளுருவைமிக வேவிழைந்து
வருணனைசொ லாதுவந்த குருநாதா
மகிமைமிகு தேனுவந்து தினமுலவு சீர்மிகுந்த
மருதமலை மீதுநின்ற பெருமாளே. (௯)

தனனதன தானதத்த தனதானா

அகமலரின் மீதுநித்த முனைதடினி டாதுபற்று
மமலநிலை யேபொறுத்த பெரியோர்போ
லடியனையு மேன்மைபெற்ற குணமருவு மாறுவைத்து
னடிமலரி லாகுமுத்தி யுறுமாறே
புகவிடினு மேதமிக்க கொடியமினை நாகம்வைத்த
புவியினர்க ளேசவைத்து நரகூடே
புரளவிடு காலுமொப்பி லுனைபலது வேறெருத்தர்
புகலுளர்கொ லோவெவணக்கு மொழிவாயே
ககனநதி யார்கடுக்கை யரவைமுடி மீதுவைத்த
கனல்விழிகொ ளீசர்பெற்ற குமரேசா
கரியநிற மால்படைத்த வரவுருவ மாறிடச்செய்
கணபதிகொ ளோகைமெத்து துணைவோனே
மகரமுல வாழியொத்த கொடியவினை யேனுமொப்பின்
மலரடிக ளுடைவைத்த குருநாதா
மகிமைபல வாயிரத்தை யுடையதனை யேநிகர்த்த
மருதமலை மீதிலுற்ற பெருமாளே. (௧௦)

தனதனதத்தத் தனந்ததந்தன தனதான

ககனமதெட்டித் தொடுஞ்சிரம்பெறு
பொழில்கள்வளப்பத் தொடும்பிறங்கிய
கவினுறுவெற்புத் தொறும்படர்ந்துயர் சுவையேதோய்
கடலமுதத்தைப் புரைந்தசெந்தமி
ழதனிலுவப்பைத் தருஞ்சுகம்பெறு
கவிமழையொப்பப் பொழிந்திடும்படி விழைவேனு
னகல்புவியிற்சொப் பனம்புரைந்திடு
நிலையில்வளத்திச் சைகொண்டுழன்றிடு
மசடர்பழிக்கக் குலைந்துசந்தத மெலியாதே
யலைகடலைக்கைக் கடங்கிடுஞ்சிறு
மிளகினையொப்பப் புரிந்தருந்திடு
மவனிணையப்பெற் றுளங்குளிர்ந்திட வருள்வாயே
மகபதிசொர்க்கத் தமைந்திடுந்துணர்
புவியரசற்குக் கொணர்ந்துதந்திடு
மகிமைகொள்பச்சைச் சுகந்துலங்கிய புயவேளே
வழுதியுடற்கட் பொருந்திவஞ்சகர்
மயிலிறகைச்சுட் டிடுஞ்சுரம்பினெர்
வடிவினரைக்குட் பிறங்கியன்றறல் புரிவோனே
மகவுயர்வொப்பற் றிடும்பெருங்கதி
தருமெனநத்திச் சுழன்றிடும்புவி
மயலையறுத்திட் டுளம்பொருந்திய குருநாதா
வருமினனெய்ப்புத் தணிந்திடும்படி
கவரியிரட்டற் புதம்பெறும்பொழின்
மருதவரைக்கட் சிறந்தொர்தண்டணி பெருமாளே.()

தனதான தத்ததனதன தனதானு

நரிநாயை யொப்பவநுதின முயிராயி ரத்தைவதைசெய்த
நவையார்பி ணத்தைநுகர்தரு தொழிலேசேர்
நரர்போலு ருக்கொளிசிசரர் குறையான தற்றிவுலகினி
னமையார்நி கர்ப்பரெனவுன திருதாளே
விரிவான பத்திகொடுதினம் வழிபாடி யற்றுபெரியவர்
மெலிவோடி யற்றும்வகையினை யறியாதே
விவிதாகு லத்திலுலவதை யறியாய்சொல் சித்தமிசையொரு
விளையாட லொத்தநினைவுகொ டுளேயேயோ
கிரிநேர்க றுத்தவுடல்பெறு கொடியோர்கள் யுத்தகளமிசை
கெடவீர சத்திகடவிய திடவீரா
கிளிநாதன் முற்சொல்கவிபகர் வழுவாத பத்தியடியவர்
கிளையோர்க ளுக்குமதிநல மிடுவோனே
மரிவான முத்திபெறும்வழி யிதுவேயெ னச்சொல்குறியொடென்
மனவால யத்திலுறைதரு குருநாதா
மழைமால்க வித்துநெடுகிய திருமாணி கர்த்துநிலைபெறு
மருதாச லத்தின்மருவிய பெருமாளே. (௧௨)

முற்றிற்று

நூற்பயன்

வெண்பா

மருதமலைச் செவ்வேள் வனசமலர்த் தாளிற்
பொருவருசந் தத்தாற் புகல்பா—வொருபதுட
னோரிரண்டும் போற்றிடுவார்க் குள்ளசித்தி முத்தியென்மெய்ச்
சீரிரண்டு மெய்துந் திறம்.

வேலுமயிலுந்துணை

௳

முருகக்கடவுடுணை

வேற்றெய்வ மாலை

காப்பு

வெண்பா

மாற்றெய்து நவ்வலம்பொன் மட்குமொளி சான்றகதிர்
வேற்றெய்வ மாலை விளம்புதற்கு—ஏற்றெய்துஞ்
சொல்வளமை தந்தருளிற் றேய்க்குமிரா மானந்தன்
மெல்வனசத் தாட்டுணைமேன் மேல்.

நூல்

கட்டளைக்கலித்துறைகள்

இரவும்பகலு மிடையினுநின்னுரு வேகருதிப்
பரவும்பரானந்த வாழ்வென்றுநானுறப் பாலிப்பையோ
கரவுந்தியமனத் துட்பதியாவருட் கந்தனங்கை
விரவுந்தனிச்சயஞ் சோதிக்கதிர்வடி வேற்றெய்வமே. (க)

ஏமம்பொருந்து முனையேதுணையென வெண்ணுமென்னைக்
காமன்கணையுந் துயர்செய்யலாங்கொல் கழறிடுவாய்
தாமம்புனையுர மேன்மாயனுழி தனைப்புனைந்தோன்
வீமம்பொருந்துட லைப்பிளவாக்கிய வேற்றெய்வமே. (உ)

பொன்னைப்பொருளென வேமதித்தேங்குபொய்ப் புல்லர்கடா
லென்னைத்தவிக்கப் புரிந்திடுமித்துய ரென்றொழிப்பாய்
முன்னைப்பழவினை தீர்வாருணரு முருகன்கையின்
மின்னைப்பழிக்கு முருவோடிலங்குவை வேற்றெய்வமே. (௫)

மாயாதநுகர ணத்தினைநாமெனன் மபக்கமிஞ்சி
யோயாவிசார மடைவேனுக்கின்பென் றுதவிடுவாய்
காயாமலர்த்திரு மேனியன்போற்றருட் கந்தனங்கை
மேயாதரத்திருத் தொண்டர்க்கருள்புரி வேற்றெய்வமே. (௪)

வைதாலுமாபை யெனைவிட்டபாடில்லை மாமலர்கள்
கொய்தார்வமோடுநின் முன்னிட்டுவெண்டமிழ் கொண்டுதுதி
செய்தாலுநீமுன் னணைகின்றிலைபருட் சிலருற்ற
மெய்தாவுமன்புமெற் கில்லையென்செய்குவன் வேற்றெய்வமே

தேசுற்றநீயரு ளோடெதிர்தோன்றுஞ் செயலொழிந்து
மாசுற்றவனென் றெனைநீக்கிலேங்கி மடிவதன்றிப்
பேசுற்றவான்கதி கொள்ளேன்மெய்காணிகல் பெற்றவர்கை
வீசுற்றவெம்படை யெல்லாந்தொலைத்திடும் வேற்றெய்வமே.

தேகங்கலந்த வபிமானமிஞ்சிச் செகத்திருட்பொய்ம்
மோகங்கலந்து தவிப்பேற்கருளமுன் னென்றெதிர்வாய்
மாகங்கலந்த புலவோரினமும் வழுத்திடுதேய
வீகங்கலந்த பெரியோர்கள்வாழ்த்துவை வேற்றெய்வமே (௭)

ாயேற்றமென்ன விழிசெல்வர்தங்கொடை நாடியெங்கும்
பாயேற்றலமர விட்டிடுவாய்கொல் பொருப்பினந்தோய்
சயேற்றமைந்தனென் றண்டரும்வாழ்த்திடச் செய்குவையோ
வபேற்றதோள்வள்ளி கண்ணைத்தவிர்வெற்றி வேற்றெய்வமே

தணார்மதுரத் தமிழ்கொண்டுனைத்துதி செய்வதற்கு
ணார் நினது திருவருளையென நம்புமென்னை
யணார்கலியுடை தோய்புவிமேற்றுய ரெய்தவிட்டாய்
ணார்தடங்க ணுமைவடிவாம்வடி வேற்றெய்வமே. (கூ)

கருப்புலவோர்புவி சால்புலவோர்புகழ் தத்தையருட்
உருப்புகழன்பிற் புகலுமெய்யன்பர் திகைக்கும்வண்ணஞ்
செருப்புரிவார்குடி வேரோடகழ்ந்திடச் செய்யுமொரு
திருப்புலவாவென் விருப்புதவாய்வடி வேற்றெய்வமே. (க0)

உயலொன்றுமின்றியெல் லாமாய்விளங்குன் னருளையன்றிச்
செயலொன்றெனக்கிலை யென்றுணர்வானெனைத் தேற்றிடுநீ
மயலொன்றிபிச்சகத் தேவாடியேங்கிட வைத்தனன்றோ
பியலொன்றருட்சுக நல்காயிரந்தெண்டன் வேற்றெய்வமே.

ணைப்பொருளை யுடையைப்பொருளென் றுழன்றொழியுங்
காணைக்குறும்புவி வாழ்க்கையர்தம்முட் குலையவிடா
ணைப்படிநின் னிடத்தொன்றும்வாழ்வை யளித்தருளாய்
ணைக்கரத்தன் புகழ்ந்தேத்திடுஞ்சத்தி வேற்றெய்வமே.

பொன்னம்பரம்புனை கார்மேனிமாயனைப் போற்றிகழு
நின்னன்பராண்மையை நாயேனுறவென்று நீயருள்வாய்
மன்னம்பரத்திய லென்றாழ்நிசாபதி வன்னியிலும்
வின்னன்கவிர்செயந் தோய்கூரியநெடு வேற்றெய்வமே. (கஙு)

நீயேபெருந்துணை யென்றுட்கருது நிலைகொளனை
நாயேயனைய புலப்பகைகவ்வியிஞ் ஞாலமென்னு
மாயேதவன்குழி யிற்றள்ளிவாட்டன் மரபுகொல்லோ
வீயேநிகரருட் கந்தன்கைக்கோயில்கொள் வேற்றெய்வமே.

மகவுக்குவேண்டும் பொருடேடிவைத்தழி வார்க்குறித்தாஞ்
சகமுற்றவாழ்வி லெனைவைத்திடாது நின் றண்ணொளிதோய்
சுகமுற்றுஞான சொருபத்திரண்டறத் தோய்த்தருள்வான்
மிகநத்தினேன்சற் றிரங்காய்கதிர்வடி வேற்றெய்வமே. (கரு)

தாரகன்றூரகல் வச்சிரமார்பிடைச் சார்ந்துவிண்ணூந்
தாரணியும்புக ழுக்குடராநெடுந் தாரணிபு
மேரணிநின்னூருந் தாரகமென்றுளத் தெண்ணிடுவேன்
வீரநண்ணூந்தின மேதுசொல்கூர்நெடு வேற்றெய்வமே. (கசு)

கனவன்னபொய்ப்புவி வாழ்க்கையை மெய்யெனக் கண்ணுபுமண்
டனமன்னநதேடிடும் வாஞ்சையற்றுன்மெய்ச் சபவடிவே
மனமன்னவேண்டித் தொழுதேதினமும் வழுத்துமுறை
வினவன்னையாகி விளங்கும்பராசத்தி வேற்றெய்வமே. (கள)

உன்றனக்கோர்துதி யேனுஞ்சொலாவும்ப ருக்கிறைவன்
கன்றனத்தங்கெடுத் துண்ணத்துமாறருள் கண்டிடுநீ
மன்றநின்மெய்ப்புகழ் பாடிடுவேற்கிகன் மன்னுபுலம்
வென்றருட்சேவை வழங்காவிதமென்கொல் வேற்றெய்வமே.

எற்போடுதிரந் தசைநிணமாதிகொள் யாக்கையிடை
மற்போடுமைவர்க் கிளைப்பேன்செயம்பெறு மாறருளாய்
*கிற்போடுசண்முக னைப்பாடியவியற் கீரனுய்ய
வெற்போடுபேயு மடியப்புரிந்தருள் வேற்றெய்வமே.

சுத்தோதகக்கடல் சேர்வீரனுதியர்ச் சூர்நகர்முன்
வைத்தோகையோடு குகன்கரத்தக்கணம் வந்திடுநீ
யெய்த்தோலமிட்டழைப் பேன்காணப்பாணிப்ப தேன்புகல்சேய்
மெய்த்தோளமைந்தில குஞ்சயஞ்சோதிவை வேற்றெய்வமே.

மைத்துருமந்திகழ் குன்றங்களெங்கு மருவியருள்
வித்துருமக்குகன் றன்புகழ்பாட விரும்பிடுமியா
னெய்த்துருவத்திடை யாப்புண்டயர்செய லேற்பதுவோ
மித்துருவாயடி யார்க்கருளுஞ்சதிர் வேற்றெய்வமே. (உக)

பொன்னுணவிர்ந்திடச் சூர்முதலோரைப் பொடித்திடுநீ
யென்னுணசுன்றிடச் செய்தேபிறப்பிறப் பிற்சுழற்று
மன்னுணவாதி மலம்போக்கிடாததென் வைமிகுத்த
வின்னுணமையம்பு நாணிடுஞ்சத்திவை வேற்றெய்வமே. ()

* கிற்பு - அடிமைத்திறம்.

வேற்றெய்வமாலை

அறிவுக்குணர்த்திய வாறென்னகத்தள வற்றவின்பச்
செறிவுற்றவுண்மை யநுபூதியெய்திடச் செய்வதெந்நாள்
குறிசெப்பிடுங்குற மின்பிறிபோதுங் குமானன்பால்
வெறிபெற்றதோளில் விடாதணைக்குங்கதிர் வேற்றெய்வமே.

கூனல்வெண்மாமதி யான்மிகவாடிக் குவிந்தவென்னெஞ்
சானபங்கேருகப் பூவிரிந்தின்ப மடையச்செய்மெஞ்
ஞானதிவாகர னீயலதின்றென நம்பிநிற்பேன் •
மேனலந்தாங்கிட வந்தருளாய்கதிர் வேற்றெய்வமே. (௨௪)

ஈண்டுறுமைம்புல வேடர்தங்கோட்டபட் டிகதலமேல்
வீண்டுயர்கோடிகொண் டெய்ப்பேனுலகர் வெறுத்திகழ
மாண்டுவிழாமுன நின்சேவைகாட்டிநல் வாழ்வளிக்க
வேண்டுநின்னூணையெற் றள்ளிவிடேல்வடி வேற்றெய்வமே. ()

பொன்னென்றுமாதர்மண்ணென்றென்றுமோடுமென் புன்கணெல்லா
மென்னென்றுநின்முன மோதிடுவேன்பொருப் பெவ்வெவைக்கு
மன்னென்றுநின்ற முருகேசனங்கை மலரினிடை
மின்னென்றுநாண விளங்கிடுமெய்க்கதிர் வேற்றெய்வமே. ()

ஆலையிற்பட்ட கரும்பொத்தும்வேனி லழற்றுமுதிர்
பாலையிற்பட்ட புழுவொத்துமாயப் பகையுடல
மூலையிற்பட்டயர் வுற்றிடுவேன்விழி முன்வருவாய்
வேலையிற்பட்ட கொடுஞ்சூதம்போழ்ந்தவைவேற்றெய்வமே.

வானோவெனுங்கண் மடமாதர்மையன் மலிந்தவர்கட்
காளோவெனத்தொண் டியற்றிடுவாருற வற்றுனன்பி
னீளோகைசேர்திருத் தொண்டர்தஞ்சேகர நோவைப்பாய்
வேளோகைகொண்டு புயமீதணிசத்தி வேற்றெய்வமே. (உஅ)

இருளுந்துகேவலத் தோடேயுலகைமெய் யென்றலைக்கு
மருளுந்துபுன்சக லத்தும்புகாதுன் வயக்கமிக்க
தெருளுந்துசேவைதந் தொன்றுயருளிற் றிளேக்கவைத்தென்
வெருளுந்துவன்பவ வேர்களேயாய்வெற்றி வேற்றெய்வமே.

சூலாயுதங்கடும பாசந்தரித்தெனைச் சூழ்ந்துகொடுங்
காலாயுதங்கவி கததிலின்றென்புரங் காணெனவென்
பாலாயுதம்புமக் காலததும்வேடிக்கை பார்த்திருக்கேன்
மேலாயுதமொன் றிலாதவிர்வெற்றிவை வேற்றெய்வமே. ()

முற்றிற்று

நூற்பயன்

வெண்பா

மாற்றெய்வ மாதியர்க்கு வந்ததுயர் போக்குகுகன்
வேற்றெய்வ மாலை விளம்புநர்க்குச்—சாற்றெல்லா
நன்மையுஞ்சித் திக்கு நவையனைத்து நீங்கியருட்
டன்மைவிளங் குஞ்சரதந் தான்.

உ

முருகக்கடவுடுணை

மயிற்பதிகம்

காப்பு

வெண்பா

வள்ளிநிகர் சாயன் மருவிடுக லாபவணிப்
புள்ளிமயில் வாகனத்தைப்போற்றிசைக்குங்-தெள்ளுதமிழ்ப்
பாவினங்க ளென்னுட் பரிந்துநல்குஞ் செவ்வேடோண்
மேவிவள ருங்கீர மே.

நூல்

கட்டளைக்கலித்துறைகள்

பகரத்தகுமந் திரமறையாதி பலவுமுண்டா
மொகரப்பெயருரு வுற்றநின்சீர்த்தி யுரைப்பதுவோ
சகமுற்றமாதவ ருள்ளக்குகையிற் றகைகொள்குணப்
பகரக்கிரியிடத் தாடுநற்றுங்கும் பசுமயிலே. (க)

வாய்கொண்டுனைத்துதி செய்வதல்லாற்செயன் மற்றறியே
னேய்கொண்டலமரச் செய்துன்பமுற்று நொடியிலறத்
தாய்கொண்டபேரருட் சேயுடன்றோன் றுதி சர்ப்பநெடும்
பாய்கொண்டமாலும் பணிந்தேத்தும்வண்மைப் பசுமயிலே.

மலைதோறுமாடல்செய் நம்பதியின்புகழ் வாழ்த்திவஞ்சப்
புலையோர்க்கறுவு நலந்தமியேனும் பொருந்தலுண்டோ
வலைவாரியுண்டெழுங் கார்தோன்றுந்தோறு மசனிகொள்கம்
பலைநாணவார்த்துச் சிறைவிரித்தாடும் பசுமயிலே. (௩)

நிகரின்றியகதிர் வேற்பெருமானுக்கு நீயலது
தகருங்கரியு மிருப்பினுமன்பர்முற் சார்தரவே
மிகவும்விரைந்துசெல் லாமையிற்றெண்டமை வித்தகாவாய
பகரும்புகழுனைப் போலமைந்தில்ல பசுமயிலே. (௪)

நலம்பெற்றதாய்தந் தையரேயுலகெனத் தன்னுளெண்ணி
வலம்பெற்றவரைக் கனிகொண்டவாரண மாமுகத்தோ
னுலம்பெற்ற தோட்கந்த னோடுதன்வாகனத் தூர்ந்திருக்கிற்
பலம்பெற்றயின்றிட நீவிடுவாய்கொல் பசுமயிலே. (௫)

வாரார்வனமுலை வள்ளிதெய்வானைதன் மத்தியினிற்
கூரார்கதிரயி லேய்ந்தகைகுங்குமக் குன்றமன்ன
சீரார்முருகன் றிருச்சேவையென்முற் றிகழவைப்பாய்
பாராமுகம்புரி யேலுன்சரண்யான் பசுமயிலே. (௬)

கண்ணியமெய்த்திருத் தொண்டர்க்கருள்செயக்கந்தனுள்ளத்
தெண்ணிநின்மீதிவர் போதினினீயடி யேன்றனிரு
கண்ணினிற்கண்டு தொழுதேத்தவோருப காரமெற்குப்
பண்ணிடினின்னைச் சினப்பன்கொல்கந்தன் பசுமயிலே. (௭)

அரணம்பொலியரு ணசலநாத னணிவகுப்பாற்
சரணமென்றுன்னைத் துதிக்கப்பராபரை தன்முனடித்
திரணம்பொலிவடி வேற்குகநாதனை யிம்மெனுமுற்
பரணங்கொணிடை காட்டிலையோசொல் பசுமயிலே. (அ)

கொண்டுவந்தென்முன் விடுவாய்குமரகெம் பீரனையென்
றண்டுமென்பாற்றுதித் திட்டோன்மகிழவவ் வாறியற்றிக்
கண்டுவப்பெய்திடக் கண்களுமீந்தவக் காட்சிதன்னைப்
பண்டுசெய்திட்டது நீயல்லையோசொல் பசுமயிலே. (௯)

அயிலுந்துசேவக னைப்பிடர்மேற்கொண் டணைந்தெனொர்சிற்
றுயிரின்பமெய்திடச் செய்யாவிடினு மொருவலின்றிச்
சயிலந்தொறும்புரி நாடகத்தாட்டினை தாங்கிடநீ
பயிலுந்தவமிதென் றுயினுஞ்சொல்க பசுமயிலே. (௧௦)

வேலுமயிலுந் துணையென்றுநாளும் விளம்பிடுவார்
மேலுங்கருணை புரிகின்றதாற்குகன் வேலதனைப்
போலும்பெருமை படைத்துள்ளநீயுனைப் போற்றிடுமென்
பாலுந்துசேயைக் கொணராய்கலபப் பசுமயிலே. (௧௧)

மணப்போதனையகந் தன்றிருத்தாள்கண் மனத்திலுன்னிக்
கணப்போதுசிந்தனை செய்வார்தம்மாட்சி கணிப்பரிதேற்
றணப்போதமேவி யருதுகொணின்புகழ் கூறுவதோ
ரணப்போகிகௌவிய கூரலகேய்ந்த பசுமயிலே. (௧௨)

பிரணவமென் றும்வெஞ் சூருடற்பாதிப் பிரிவதென் றுஞ்
சரணடையிந்திரன் றன்னுருவென் றுஞ் சரவணவேள்
விரவியுகைக்கும் பரியென் றுமபற்பலர் விண்டிடினும்
பரவுமெஞ்ஞானிப ரோர்வருனுண்மை பசுமயிலே. (க௫)

முற்றிற்று

நூற்பயன்

வெண்பா

எயிற்பதிக னற்பட் டெரியநகைத தார்சேய்
மயிற்பதிகப் பாவை வழுத்தி—லயிற்பதிகட்
பாவையர்பொன் பூமியென்முப் பாலாகு மேடணைதீர்
மாவைபவ ஞானம் வரும.

வேலுமயிலுந்துணை

குருவே துணை

வா ழ ா ப் ப தி க ம்

எழுசீர்விருத்தங்கள்

அருமறைமுடியா நின்னடித்துணையை யன்றியானொன் மமற்றறியேன், றிருவளிததாண்டாய் சிவபுரத்தரசே சிரவ ணபுரத்துறைதேவே, யுருவொலிபரிச நாற்றநற்சுவையென் றுறுதன்மாத்திரைத்தொடக்கை, மருவியிங்கடியேன் வாழ் கிலேன்கண்டாய் வருகவென்றருள்புரியாயே. (க)

பானுமதியில்வாழ் குரவநின்பாதப் பற்றலான்மற்று மான்றறியேன், றேனுறவாண்டாய் சிவபுரத்தரசே சிரவண ரத்துறைதேவே, யூனுறுமுடலே யானெனமதித்திவ் வுலக ாயைத்தொடர்புண்டு, வானுறுதடியேன் வாழ்கிலேன் கண் ாய் வருகவென்றருள்புரியாயே. (உ)

பாடிவந்தனைசெய் திடவெனக்கருணின் பதமலாற் ற்று மறறறியேன், றேடிவந்தாண்டாய் சிவபுரத்தரசே ரவண புரத்துறை தேவே, மூடியமூல மலவிருட்டிடைநின் ண்டகத்தாட்டுணமறந்து, வாடியிங்கடியேன் வாழ்கிலேன் ண்டாய் வருகவென்றருள்புரியாயே. (ங)

அருளுருவாகு நின்பதத்துணையை யன்றியானொன்று
மற்றறியேன், றெருளுறவாண்டாய் சிவபுரத்தரசே சிரவண
புரத்துறைதேவே, யிருளுறுமுலகப் பவத்தொடக்கடைந்திவ்
வியற்றலீதெனவறியாதே, மருளுடனடியேன் வாழ்கிலேன்
கண்டாய் வருகவென்றருள்புரியாயே. (௪)

பற்றெனவருநின் பதத்துணையல்லாற் பற்றுநான் மற்று
மொன்றறியேன், றெற்றெனவாண்டாய் சிவபுரத்தரசே சிர
வணபுரத்துறை தேவே, யிற்றெனவியலாத் துயரடைந்
திளைத்தே னின்னநீ யெனக்கருளாமன், மற்றெனத்தாழ்த்
தில் வாழ்கிலேன்கண்டாய் வருகவென்றருள்புரியாயே. (௫)

நாதமாமுடிசேர் நின்பதமல்லா னற்றுணை மற்றுமொன்
றறியேன், றீதறவாண்டாய் சிவபுரத்தரசே சிரவணபுரத்
துறை தேவே, வேதனைங் கணைவே ளந்தக னென்னும் வெம்
பகையாலுளம்வெதும்பி, வாதனையடைந்து வாழ்கிலேன்
கண்டாய் வருகவென்றருள்புரியாயே. (௬)

அருந்தவருளங்கொ ணின்பதத்துணையை யன்றியா
னொன்று மற்றறியேன், றிருந்தவந்தாண்டாய் சிவபுரத்தரசே
சிரவணபுரத்துறைதேவே, பருந்துநாயருந்தும் விருந்தி
னைக்காத்துப் பணிபுரிந்தலங்கரித்தவமே, வருந்தியானிங்கு
வாழ்கிலேன்கண்டாய் வருகவென்றருள்புரியாயே. (௭)

பொங்குசிற்சுகத்தேன் பொழிநின்றாட்கமலப் போதலாலேதுமற்றறியேன், சிங்குறாதாண்டாய் சிவபுரத்தரசே சிரவண புரத்துறைதேவே, கங்குறாப்புராண சின்மயானந்தக் கடற்புக வடியர்பாடுருவன், மங்குறாவிங்கு வாழ்கிலேன் கண்டாய் வருகவென்றருள்புரியாயே. (அ)

பதியவைத்தருணின் பதத்துணையல்லாற் பற்றுநான் மற்றுமொன்றறியேன், நிதிபெறவாண்டாய் சிவபுரத்தரசே சிரவணபுரத்துறைதேவே, வதியுமெய்யடிப ரேசிடவிருகான் மாடெனமனவழியோடி, மதியிழக்தையோ வாழ்கிலேன்கண்டாய் வருகவென்றருள்புரியாயே. (கூ)

பறந்துவந்தருணின் பாதமேயல்லாற் பற்றுநான்மற்றுமொன்றறியேன், சிறந்திடவாண்டாய் சிவபுரத்தரசே சிரவணபுரத்துறைதேவே, பிறந்துமீண்டிறந்துங் கெடப்புரிமாயைப் பெருமயக்கடைநது நின்னருளை, மறந்துநானிங்கு வாழ்கிலேன்கண்டாய் வருகவென்றருள்புரியாயே. (க0)

வயங்குலாவியநின் பதத்துணையல்லான் மற்றுமோர் நற்றுணையறியேன், நியங்குறாதாண்டாய் சிவபுரத்தரசே சிரவணபுரத்துறைதேவே, முயங்குபூண்மகளிர் மாடைமண்ணெனனு முப்பெருமாலுழந்துள்ள, மயங்கிபிங்கவமே வாழ்கிலேன்கண்டாய் வருகவென்றருள்புரியாயே. (கக)

தூயர்நெஞ்சகமன் றூடுநின்பாதத் துணையலாற்றுணை பிறிதறியேன், சேயனென்றுண்டாய் சிவபுரத்தரசே சிரவண புரத்துறைதேவே, மேயவானிலகு மின்னினும்வல்லே விரைந்தழிவுற்றிடுமிப்பொய், மாயவாழ்வமைந்து வாழ்கி லேன்கண்டாய் வருகவென்றருள்புரியாயே. (கஉ)

தனிப்பரஞ்சோதி வடிவநின்கமலச் சரணலாற்சரண மற்றறியேன், செனிப்பறவாண்டாய் சிவபுரத்தரசே சிரவ ணபுரததுறைதேவே, பணித்தல்செய்வஞ்சக் கொடும்புல வேடர் பாங்கிலெய்த்துளம்பதைபதைத்து, மணித்தனு யிங்கு வாழ்கிலேன்கண்டாய் வருகவென்றருள்புரியாயே. ().

முற்றிற்று

குருபாதமேகதி

உ

கணபதி துணை

விநாயகர் திருப்புகழ்

தனதனத் தனதன தானன தந்தான

முகிலையொத் தளியிசை பாடிடு
குழலியர்க் குவகைசெ யேவலின்
முழுகுமற் பமதியர் சேகர மடையாதே
முதிருமெய்த் தவமுத லாகிய
சகலசற் குணமுநி லாவிய
முதன்மைபெற் றிடுமடி யார்பணி வழுவாதே
மகிதலத் தடியவ னேனுறு
துயரறுத் திடவெழி னீடிய
மரகதப் பொலிவுறு மூடிக மதன்மீதே
மனதுவப் புறுவடி வோடென்மு
னிலகியற் புதமிகு மாடல்செய்
வலியுமெய்க் கதிதரு ஞானமு மருள்வாயே
மகிடமுற் றிடுமம னூர்சுத
னனலுடற் றகுவனை மாய்வுற
வயிறினுட் பெயுமம லாசுரர் துணைவோனே

வரைகளுக் குருசிறை யானைபு
முடியவட் டவனது பூவனம்
வளமுறப் பொலிவுறு காவிரி தருவோனே
ககனமுற் றிடுசூரர் வாழ்வது
மழிவெனக் கதிபெறு சீரியர்
கனிவுபெற் றிடவடி யீயுமோர் குருவாவாய்
கயவரற் றிடவருண் மாதவர்
மலிவுறப் பெருமைகு லாவிய
கணபதிப் பெயர்நகர் கோயில்கொள் பெருமாளே.

வெண்பா

கணபதிநின் பேரே கவின்பெயராக் கொண்ட
குணபதியிற் கோயில்கொண்டு குன்று—மணமலிபூ
மாலையணி தொண்டர் மகிழ்வணித்தாங் கென்றமிழ்ப்பா
மாலையணிந் தீக வரம்.

உ

கணபதிதுணை

கணபதியந்தாதி

காப்பு

கட்டளைக்கலித்துறை

கணபதியந்தா திழிசடந்தீர்த்தருட் காற்கமலக்
கணபதியந்தா திகழ்நலமீந்தருள் கட்செவிக்கங்
கணபதியந்தா தியல்கரனூறுங் கடக்கவெண்ணுங்
கணபதியந்தா தியின்றுணையன்னேன் கழற்றுணையே.

நூல்

கட்டளைக்கலித்துறைகள்

கடத்தந்தியானனத் தங்கொண்டுவாடுங் கவற்சியறக்
கடத்தந்தியானனத் தங்கவரோடுங் கவினைவைத்தாள்
கடத்தந்தியானனத் தங்காற்கின்ப கணபதியூர்க்
கடத்தந்தியானனத்தண்ணலுன்சேவையைக்காட்டியின்றே.

காட்டத்திலங்கி யெனநீயென்னுள்ளங் கலந்துமையற்
காட்டத்திலங்கியென் றேயானறிந்திலன் கண்டுவப்பக்
காட்டத்திலங்கிநின் றண்ணருளுண்மை கணபதியாய்
காட்டத்திலங்கிளர் வேல்வேட்கருளுங் கருணையொத்தே. ()

கருத்தம்பலத்திற வாநாட்டியத்திலன் காமவஞ்ச
கருத்தம்பலத்திற வாநாட்டிசையோர் கணத்தினின்மெய்க்
கருத்தம்பலத்திற வாநாட்டியலலெக் காலமென்றன்
கருத்தம்பலத்திற வாநாட்டிமாடக் கணபதியே. (ங)

கணக்கற்றமாதுய ரங்கொண்டுவீணிற் கலங்குவனிற்
கணக்கற்றமாதுய ரங்கமர்மேன்மை கடாட்சிவழிக்
கணக்கற்றமாதுயர் தாளாற்பெண்செய்தவன் காமருகா
கணக்கற்றமாதுயர் மோகமுற்றுனையுங் காத்தனையே. (ச)

காத்தையலாரல ருந்திடலாலுட் கலங்கினனைக்
காத்தையலாரல ரும்பொழிற்கீந்தனை காவிரிநீர்
காத்தையலாரல மந்தபிற்சேர்த்த கணபதிசோ
காத்தையலாரலக் கண்டீர்த்தருளுன் கழறஞ்சமே. (ரு)

கழற்றுணையேதஞ்ச மென்றடைவேனுட் கலங்கமெய்ப்பு
கழற்றுணையேதஞ் சலியாதியற்றைந்து கள்வர்தொந்தங்
கழற்றுணையேதஞ் சரணத்தெனையங் கணபதிநி
கழற்றுணையேதஞ்ச வாகனன்கன்னியர் காதலனே. (சு)

காதலனந்தனண் பாவார்நிலையங் கருதலின்றிக்
காதலனந்தனம் வைத்தநெஞ்சொன்று கழறிடக்கேள்
காதலனந்தன வென்றுமைவாழ்த்தக் கணபதிக்கண்
காதலனந்தன னன்போற்றவன்றுணை காணினியே. (எ)

காணங்கடலை வழங்கினின்றேந்து கணபதிக்கண்
காணங்கடலை வனன்றெளியோனென்னை கைலைமிசை
காணங்கடலைவள் ளற்றகையார்முணங் காணவைத்தோன்
காணங்கடலை வளத்தருட்டெய்வசி காமணியே. (௮)

காமணிவந்திக் குடைந்தே நின்றுளிற் கவிகள்பல
காமணிவந்திக் குணையன்றியில்லங் கடவுளர்சி
காமணிவந்திக்கு மன்பர்க்கெளிய கணபதிவாழ்
காமணிவந்திக் குறைதீர்த்தெனது கலக்கறவே. (௯)

கலங்காமனத்திரத் தோர்வேடங்கொண்டவர் காமர்நடை
கலங்காமனத்திரத் தாளொன்தனைநின் கழலினிடைக்
கலங்காமனத்தி முகத்தொடுற்றின்பக் கணபதியே
கலங்காமனத்தி நெகப்புடைத்தாண்டருள் காரணனே. (௧௦)

காரணவந்தரங் கந்தங்கொணின்றுட் கருதிடுமிக்
காரணவந்தரங் கந்தனைப்போன்றபொய்க் காட்சியில
காரணவந்தரங் கந்தழைத்தேமெய்க் கணபதியே
காரணவந்தரங் கந்தவையெம்மையிக் காலத்தன்றே. (௧௧)

காலங்கடத்தினஞ் சற்பர்தங்நேசங் கருதுபுவிண்
காலங்கடத்தினஞ் சற்றேகணபதி கண்ணருள்வாட்
காலங்கடத்தினஞ் சப்பணிபோன்றனங் கட்சிவந்து
காலங்கடத்தினஞ் சஞ்சலங்கொண்டென்ன காரியமே. (௧௨)

காரியமன் றுண்ணி நெஞ்சேபுலகப்பொய்க் கட்டில்விழல்
காரியமன் றுண் ணிலேயொழித் தானருள் காதலன்சூற்
காரியமன் றுண் ணிகழ்முழவோர்வில் கணபதியோங்
காரியமன் றுண் ணிகலொளித் தாளக் கசிதனன்றே. (கரு)

கசியாமனக்கடை யோனெனக்கையருங் கண்டுபரி
கசியாமனக்கடைந் தேனுன்சரண்சரண் கள்ளவிழ்பங்
கசியாமனக்கடை யின்னடையார்சேர் கணபதிவி
கசியாமனக்கடை நோக்கியருப்மலக் கங்குலையே. (கச)

கங்குலையாக்கருங் காக்கையிரையினைக் காத்தெனைய
கங்குலையாக்கலங் கச்செய்வதேது கவின்றநெங்க
கங்குலையாக்க மலியுங்கணபதிக் கத்தமலக்
கங்குலையாக்க விடாதருளுன்றிருக் காட்சியையே. (கரு)

காட்சிக்கினியமங் கண்ணீத்துங்கண்ணுவங் கஞ்சவின்மிக்
காட்சிக்கினியமங் கையர்தமாடற் கணபதியென்
காட்சிக்கினியமங் காவின்பமீங்கதெற்கண் டார்கணுமோ
காட்சிக்கினியம ராடாதருள்செயென் கண்முன்வந்தே. (கசு)

கண்ணருள்யானந்த மெய்தாதவண்ணங் கடலுலகக்
கண்ணருள்யானந் தனிலூர்த்துடலங் கழித்திடமெய்க்
கண்ணருள்யானந்தத் தொன்றுகச்செய்தி கருமுகினோர்
கண்ணருள்யானந்த விண்டாள்கணபதிக் கண்ணியனே. (கஎ)

கண்ணியங்கண்ணிய மானனநோக்கினர்க் கைப்பவருங்
கண்ணியங்கண்ணிய மானநெஞ்சேகட் கடுக்கையம்பொற்
கண்ணியங்கண்ணிய மானனைந்தாகினர் காதலனூர்க்
கண்ணியங்கண்ணிய மானந்தநல்குங் கதிச்சுகமே. (கஅ)

கதிச்சுகமெண்ணில வின்பமுவின்பெனக் கண்டுதவங்
கதிச்சுகமெண்ணில கண்டாருளத்திடை காணரிதாங்
கதிச்சுகமெண்ணில வேனும்பெற்றுய்யக் கடாட்சிக்குமெ
கதிச்சுகமெண்ணில விண்முகர்காதற் கணபதியே. (கசு)

கணங்கன்றிருவரும் போகஞ்சற்றுருங் கமலவிற்றுக்
கணங்கன்றிருவருந் தாழ்வல்லமைதன் கனிசசொல்கொடு
கணங்கன்றிருவருள் பெற்றோர்க்கஃதாலக் கணபதிதாட்
கணங்கன்றிருவருத் தந்தீர்த்திடுமென்றன் காதனெஞ்சே.

காதற்பரவியச் சொற்கொண்டுசுந்தரக் கன்னியர்தங்
காதற்பரவிய நெஞ்சின்பவெள்ளங் கணபதியோ
காதற்பரவிய லெண்குணக்குன்ற கடகரிமு
காதற்பரவிய வெற்கருளென்பவர் கண்ணதன்றே. (உக)

கண்டனங்கந்தஞ் சொன்னடைகூந்தலங் கன்னியர்தங்
கண்டனங்கந்தரம் வேல்குன்றஞ்சங்கென்று கட்டமொன்றே
கண்டனங்கந்த ரருந்துணேவோனங் கணபதிவாழ்
கண்டனங்கந்தர மாதல்கண்டாற்பவங் காய்வனன்றே. (உஉ)

காய்வனம்பற்ப மதவேளேக்கூற்றனேக் கண்மணிமேற்
காய்வனம்பற்ப முறைப்புனேமங்குற் கவிழ்ந்ததெங்கின்
காய்வனம்பற்பல சூழுங்கணபதிக் காவலற்றூழ்
காய்வனம்பற்பமைந் தென்னெஞ்சமேமுத்தி கைவருமே. ()

கைப்பற்றவண்டமி மூலனேப்போற்றக் கணித்துளத்தி
கைப்பற்றவண்டர் வியக்குஞ்செயல்செயக் கண்டெனீ
கைப்பற்றவண்டணி வீட்டிற்பொருத்தக் கணபதிவாழ்க்
கைப்பற்றவண்டங் கருளுருவைந்து கரத்தரசே. (உச)

கரத்தளிக்கண்ட மெலியாதைந்தாரு கடுத்திடவங்
கரத்தளிக்கண்டவர்க் கோகைமிக்கோங்கக் கனிந்திடச்சா
கரத்தளிக்கண்டங் கறுத்தார்சுதாவண் கணபதிந
கரத்தளிக்கண்டங் கிறைவாதருக களித்தெனக்கே. (உரு)

களிப்பமரத்தின மென்றெனெஞ்சேங்கலெக் காலமுமெக்
களிப்பமரத்தினந் துன்றும்பொழிற்கிடை காமர்மிஞ்சு
களிப்பமரத்தினப் பண்ணூர்கணபதிக் காவலன்சீர்
களிப்பமரத்தினப் பாக்கொடுபோற்றிக் கரையினின்றே. ()

கரைகடந்திட்டறி வாளர்கைக்கொண்ட கனிசுதைசர்க்
கரைகடந்திட்ட சுவைகைத்துயிருளங் காயமெல்லாங்
கரைகடந்திட்ட பெருஞ்சுகமெய்தக் கடைக்கணித்தாள்
கரைகடந்திட்டவிர் சீரார்கணபதிக் கண்மணியே. (உஎ)

கண்ணுயிரந்தாங் கமரேசனுக்குக் கனிந்துகளை
கண்ணுயிரந்தாங் கனபொன்னிதந்தீர் கழலினன்பு
கண்ணுயிரந்தாங் கருளுநில்லீரங் கணபதியின்
கண்ணுயிரந்தாங் கருணைக்கிச்செய்கை கவினதன்றே. (உஅ)

கவிதையங்கொண்ட லெனவேபொழிந்து களிக்கடன்மூழ்
கவிதையங்கொண்ட லெனவலையாது கணிப்பருஞ்சு
கவிதையங்கொண்டரு வான்புரியாய்தண் கணபதியாய்
கவிதையங்கொண்ட னிகர்வாரறிவில் கனத்தினனே. (உகூ)

கனவானமங்கையர் மங்கலநீந்து கணபதிவாழ்
கனவானமங்கையஞ் சுள்ளான்றன்சேவடி கண்டபின்சிற்
கனவானமங்கைய நம்மிடமாய்விடுங் காண்டருமிக்
கனவானமங்கைய மாமைசொல்லாமற் கடந்திடுமே. (௩0)

முற்றிற்று

நூற்பயன்

கட்டளைக்கலித்துறை

கணபதியூரிற் கணபதிகூடுங் கவின்யமகக்
குணமுறுமுப்பது பாவினந்தாதியைக் கூறியன்னோன்
மணமலிதாமரைப் பூம்பதம்போற்றுநர் மாநிலமுந்
தணவருவானுல கும்புகழ்வாழ்வினிற் சார்பவரே.

குருபாதமேகதி

உ

ஸ்ரீமந் நாராயணாய நம

வேணுகோபாலர்சந்தப்பதிகம்

காப்பு

வெண்பா

சீலக் கணபதியிற் சீர்த்திலங்கும் வேணுகோ
பாலற்குச் சந்தப் பதிகமொன்று—சாலச்
சுவைபொருந்த நல்குமவன் றூய மருக
னவையகற்றும் பாதநளி னம்.

நூல்

தானான தானதனதன தனதான

பூமீது வாழுமபன்விதி யேமாறி டாதுதலைமிசை
பூணார மாகியிலகுவ தொழியாதோ
போராடு காமன்வெறிகமழ் பூமாய வாளியினமவை
போழ்மார்ப னாகியநுதின மெலியாதே
காமீதி னாளுமுனதள வாமேன்மை பாடிமயன்மிகு
நானாவி காரபவமதன் முளையேநேர்
நானா தீமைமுழுதற நீயாக யாவுநிலவுமெய்
ஞானாநுபூதியமைதர வருள்வாயே

தேரீறு பாடன்மழிசையி னாழ்வானை யேகெனவுரைசெய்
தேராத காவலனதொரு பிழையாலே
சீராட லாகியவனொடு பாயான நாகசுருள்கொடு
சேரோவு றாததயைவள முடையானே
கோமீது மாரிபொழிபுனல் வீழாது பாரமருவிய
கோடாகு மோர்கவிகைகொளு நெடியோனே
கோடாத மாடகணபதி யூர்மேவி வேணுகரமிசை
கோபால சாமியமரர்கள் பெருமானே. (௧)

தனனதன தனனதன தானன தனனதன தனதான

உனதுபய வமலதிரு வாரிச மலரடிக
ளநுதினமு மனதினிடை மாறாது கருதிமிக
வுலையின்மிசை யமைமெழுகு போலாகி யெனதுபசு
வுணர்வேபோ
யுவமையினி னருளுததி யூடாழ வடியவர்க
ளிருதயமு மெழுதரிய மாவேத முடியுநிக
ருறுவளமைபெறுபதிகடோறேகி யளவில்சுக மயமாய்நீள்
கனபரவை பருகியெழு சீமூத வருடமென
விருவிழிக ளறல்பொழிய வானோர்க ளமுதநிகர்
கனிமதுர நிறைவுபெறு பாமாலை பொழியவரு டருமாறே
கடிகமழு மொளியுடைய காயாநன் மலரனைய
திருவடிவி னொடுகருடன் மீதேறி யவலமிகு
கடையவனெ னிருவிழிக ணோராக வுனதுதரி சனமீவாய்

வனசமலர் மிசைமருவு வேதாவு மருளவுள
நினைபொருள்க ளுதவுதரு வாளுடு மொளியிலகு
மணிமுடிக ளுடையர்வதி பாதாள வுலகுமிவை யிடையேதோய்
மகிதலமு மிரணியந மோவோத வரசுபுரி
கொடியவனை யவன்மனையி லார்தூணி னரகரியென்
வடிவுகொடு நகநுனியி னூனூறி யடியரிடர் களைவோனே
கனிவுசிறி திதயமிசை மேவாத கொடியவனை
யறிவிலியை யவமுயலு மாபாவி தனைநிகரில்
கருணைகொடு குருவடிவ மாயாளு நலமுடைய ரகுநாதா
கடியபகை வருமடிமை யாமாறு கருணைபுரி
வளமகிமை யெதுபொழுது மாறுது தகைமைமலி
கணபதிந னகர்மருவு கோபால விமையவர்கள் பெருமானே.()

தய்யதான தானன தனனதன தனதான

கொவ்வைமானும் வாயாளர் கலகமிடு
கிள்ளையூர்தி யானீடு துவசமொடு
கொள்ளையாடு கூர்வேலை நீகர்விழிகொண் மடமானுர்
கொல்லுமேமன் மாறுன வடிவமென
வுள்ளுறுத ஞேர்மாய வுததிபடி
கொள்கையோரை யேநேச ரெனமருவி மயலேதோய்
தெவ்வராகி யானுதெ னுளமிசையு
மைவரோடு போராடி யடிமைபடு
செல்லல்யாவு நீறுக வுரகவிகல் படும்வீறுர்

அஅ வேணுகோபாலர்சந்தப்பதிகம்

செவ்வையோடு பலான நிறமுடைய
புள்ளின்மீது நேராகி யருளவிது
செவ்விநீட யாவாழி யொருசிறிது ணினைவாயே
யெளவையார்*சொ லோராது மதகலக
முள்ளஞாளி நேரான கயவரையு
மல்லறீர வேகாவல் புரிகருணை நிறைவோனே
யைவர்மேவி நாடாள வரவதுச
வெய்யனுதி யோர்மாள விசயனெழி
லன்றுதேரி லேபாக னெனநிலவொர் பெயரேய்வாய்
வெவ்வகோர மாமாய வுலகினிடை
நல்லதீது தீதாவ திதுவெனவுண்
மெய்யிலேனு மாளாக வருள்செய்குரு பரனுவாய்
வெஃகியாடு மாடானை புலிகரடி
துள்ளுமானு மேகூடு மதுரவிசை
வெள்ளவேணு கோபால கணபதிகொள் பெருமாளே.()

தனனதன தானதன்ன தனதான

அரிமெ தனவே நூல்கள்பன்னு மவைகளின்மே லானதென்ன
வறிவுடையோர் தாம்விண்மெய்ம்மை நலமேதோ
யவிர்நரனு மீடில்சென்ம மருவியுன்வா ரீசமன்ன
வடிகளைநா டாதுமண்ணி விழிவேசேர்

---

*சொல் - திருமாலுக்கடிமைசெய், என்பது.

கிரிமுலையார் போகமுண்ணு றுயில்ன்முறு மேவாதுமின்ன
கிறிதனில்வா ளுள்கடன்னை யொழியாதே
கெருடன்வெந்நீ தேறியென்னை யிருவினைபா நேருமின்னல்
கெடவிருதாள் சேரும்வண்ண மருள்வாயே
வரிவிழிசே ராயர்கன்னி யர்களுரிமீ தானவெண்ணெய்
வகைபடவே வாரியுண்ணும் விழைவோனே
மணிகொளரா மீதுநண்ணு மகிமைகொளான் மேலுமெண்ணு
மலிதுயிலாம் யோகமுண்மை புரிவோனே
கரிசகல்சீர் சாலும்வண்மை யடியவரோ டாகுநன்மை
களையுதவோர் தேசிகன்மெய் வடிவாவாய்
கழையவிர்கோ பாலனென்ன வவிர்பெயர்சான் மேகவண்ண
கணபதியூர் மேவும்விண்ணோர் பெருமாளே. (௪)

தனதான தாத்ததந்த தானான தனனதன தனதானா

விணினூடு தோற்றுசம்பை நேராகி யழிவுபடு
கனவான வாழ்க்கைநம்பி யேதீமை நலமெனிரு
வினைகூடி யாக்கையன்றி வேறான வுயிரினிலை யறியாதே
விதியார்கை தீட்டலென்று மாறாதெ னுணர்வுதவி
மனநீரு லாத்துவண்டின் மாலேசெய் புலன்மருவ
விடமேறி மூர்ச்சைகொண்டு ளார்போல நலிவுகொடு மடியாதே
பணிசீர்கொண் மாட்சியன்பர் வான்மீது மருவமரர்
கனிவார்ப ராக்கினங்கள் பேரார்வ மிகுதிகொடு
பகரோதை சீர்த்தவண்ட மேலானமுகடடைய விடமேயார்

பணிசாடு தார்க்கியன்றன் மீதாக நிலமலர்கொ
ளிருமாதர் நாப்பண்மிஞ்சு தேசோடு குலவியிரு
பதமாமெய்வீட்டிலொன்றுமாறுளவிதாததியென்முனம்வாராய்
நணியாத வாற்றலஞ்ச ஞாதேவி புதல்வனொடு
சுகிரீவ பார்த்திபன்றன் மாசேனை சுலவவுவர்
தடமாற வேற்றமிஞ்சு சேதாடு சிறுவரையி லமையாநீ
டகுநீதி மார்க்கமின்றி மாறுகி யாசுபுரி
தருமூட ராக்கதன்றன் வீறான மணிமுடிக
டரைமீதில் வீட்டியன்பு நீள்சான கியுண்மகிழவணைவோனே
நணியாத தீக்குணங்க ளேதோயு மரவணைய
கொடியோர்கள் சேர்க்கைகொண்டு வீணேயுண் மெலிவுபடு
கடையேனை யாட்கொடன்பர் பான்மேவ வருளுதவுகுருநாதா
கலையோனை மேற்கொள்பண்பு சால்கோயி னிலவுதலி
னுயர்பேரை யேற்றிலங்கு சீரூரில் வளமருவு
கதிர்வீசு வேய்ச்சுரஞ்செய் கோபால வமரர்புகழ்பெருமாளே.

தாந்ததன தானன தானதன தனதான

வேம்பனைய தீயோர்கள் சேரவையி லணுகாதே
வீண்பொழுது போகாம லேசுகமெய் திடுமாறே
பூம்பதமென் மேலான மாமுடியென் முடிமீதே
பூண்டுமகிழ் நாளாவ தேதததனை மொழிவாயே
பாம்பனைய னேயானை ஞானவலோர் கொடியானோர்
பாண்டவர்க டோதக வேதுமிகு தயவோனே

மேம்படுமெ ஞானி யாகணப திபினாடே
வேய்ங்குழல்கொள் கோபால சாமிசுரர் பெருமாளே.

தானனா தான தனதன தன தானா

வேலைநே ரானவிழியினர் சூழலூ டாடல் புரிமதன்
விசுபூ வாளியினமெலே யடராதே
மேதியூர் தீமை நிறைதரு மேமன்மாகோரமருவியென்
மீதினீள் பாசமெறிதர நிலையாதே
ஞாலமே லோவிலருள்கொணின் மேன்மையே பாடியெனதுட
னானா வேதுமருளற வெழிலேதோய்
நாகமீ தாடுமடன்மிகு பூரணா காரவடிவெனு
ஞானவா காயசொருபமெய் திடவாள்வாய்
மாலைநா னாகிவெளிநல்செ யோதிசால் கோதைதபுலைமணா
மாலைமேன் மாலைமருவிய திருமாலே
மாயமா னாகவுலவிய தீயமா ரீசனழிதர
வாகையார் வாளிகடவிய ரகுநாதா
வேலைசூழ் பாரின்மிசையெனே மாயவே லாவலயமதில்
வீழ்தரா தாளுமுயர்குரு வடிவாவாய்
மேன்மையா னாதுகணபதி யூரினீள் கோயிலிடையமர்
வேணுகோ பாலவிமையவர் பெருமாளே. (எ)

தானன தானதானன தனதான

மாயாவி காரசாகர மூடார்க ராவைநேர்மட
மானார்க ளாசைநோய்கொடு புவிமீதே
மாடாடு மாடைதேடுநர் மேலோரெ னவேநேர்மபல்
வாய்தோயு மீனவாசக மதியாதே
காயாவி ராவுபூமணி போனீடு தேகுலாவிய
கார்மேனி நாடியேயுரு கிடுமேலோர்
கானர்ச ரோசதாண்மலர் மீதான தூளிசூடிபு
கானமெ ஞானவாழியின் முழுகேனோ
தாயார்சொ ருதைவாசக மோகாது கானமேவிடு
தாராள மார்தயாவள முடையானே
தாராநு தாசனுயடி யாமேவல் யாவுமேபுரி
தாடாள வானைகூவிட வருள்வோனே
கூயார்வ மோடுபோதமி ருமேனை மாயவாழ்விடை
கூடாது சாதுசேகர மிசையாள்வாய்
கோடாதெ லாருமாணடி யாராகு மாகணுபதி
கோபால சாமியேசுரர் பெருமாளே. (அ)

தனனதன தானதந்த தனதான

உனதடியா ராகிநின்ற பெரியரெலா மேன்மைதுன்று
முவமையிலா வாழ்வடைந்து தருவார்மா
ணுலகிமையோ ரோதுகின்ற பெருமையுளா ராதல்கண்டு
முணர்வறுநா யேன்விலங்கு ககமேபோன்

மனமெனமா ருகிநின்ற பகைவனைநீ ணேயனென்று
மகிழ்வுடனே கூடிநின்று   துயரோயா
மகிதலமேன் மாயவஞ்ச வினையுடல்பே ணுமெலிந்து
மறுகினனீ யாளவென்று   நினைவாயே
சனகமனீள் சீர்விளங்க வெழில்கொடுபா ருடுவந்த
சனகியுணீ ளோகைபொங்க   மிடலோடே
தமனியமா மேருவென்று திகழ்சிலைதா வாவொடிந்து
தரைமிசைவீழ் வாகமுன்செய்   திறல்வீரா
கனநிகர்நீ ளோதிகொண்ட மகளிர்களோர் பாலனென்று
கழறுதநீர் வாகவந்த   குருநாதா
கானமெலா நீறவொன்று கழையிசைகோ பாலதுங்க
கணபதியூர் வாழவந்த   பெருமாளே. (கூ)

தனனதன தானதந்த   தனதான

அநுதினநா னேதுகின்ற முறைசெவிகே ளாததம்பொ
னணிபுனைசீ ராலடைந்த   செயலேயோ
வலதடிநா யேன்முயன்ற வினைகொலலா னீபுரிந்த
வறிதுயிலே தான்மெய்கொண்ட   வளவோநீண்
மனநிலையா லூதுகின்ற குழன்முனைநாள் போலவன்றி
வரையறுபே ரோதைகொண்ட   விதமோவான்
மலரடிசேர் தூயதொண்ட ரளவினவோ யாவதென்று
மருளுமெனே டோதவிங்கு   வருவாயே

தநுவெனமா மேருவங்கை யதனிடைசேர் காளகண்டர்
தமைமலையா டேகமந்த விறலேதோய்
தசமுகன்வாழ் வாரிலங்கை நகரிடைபோய் மாளவென்று
சனகிமிறை டேதிருப்பு சிலைவீரா
கனிமொழியான் மாயைகொன்று கதியிடையா மாறியம்பு
கருணைமெஞா ஞரியன்ற வுநவாவாய்
கடிகமழ்மே வாமுதங்கை குழலிசைகோ பாலதுங்க
கணபதியூர் வாழவந்த பெருமாளே. (௧0)

தனதான தானான தனதன தனதானா

தனதான தானான வெனவளி யிசைபாடு பூமேவு குழலியர்
ஏகசால மாமாயை தனிலுள மருளாமே
ஏடகோப னேயாதி யருண்மலி வுறுதூய வாழ்வார்கண் மொழிதரு
தமிழ்வேத மூடாடி யநுதின மகிழ்மேனு
கனிவாக பூதூ குழலிசை செவிபாய மாறுமெத னுளமிகு
கசிவாகி யானை வடவில வணமியாமே
கரணஞ்ஜி மீதாயாத திருமலமயமார்ப ராகாய வெளியிடை
கரைவாகு வாஜைல வுறுதின மெதுதாமே
சனகாதி யாநான்மை முனிவரர்மகிழ்வாக வானூழலிடையுயர்
தகையாமெ ஞானநு பவகவில் பெருமானர்
தழலார்கண் மீதான மகனுளம் விழைவாக வாரீச விழிவழி
தமையாரு கோராத விருமக டருவோனே

தினநாயில் வீணாக வழுன்மன முடையேனுமாளாக வடியவர்
திரளோடு பூமீதில் வருதரு பரநாதா
திருநாம மோதாரை யுடையவ ரிடர்சாடு மூானகணபதி
திகழ்வேணு கோபால னெனவளர் பெருமாளே. (கக)

முற்றிற்று

நூற்பயன்

வெண்பா

வேணுகோ பாலர் வியன்சந்தப் பாப்பதிகம்
பேணுவார் யாரும் பிணிகலிதீர்—மாணுலா
நல்வாழ்வு பெற்று நலம்பொலிநா தாந்தவெளி
செல்வாரென் றோத றிறம்.

வாழி வெண்பா

வாழி கணபதியூர் வாழி கணபதிதாள்
வாழிகோ பால வரதனன்பர்—வாழியமெய்க்
கற்புடைய மாதர் கவிஞர் பசுக்குலங்கள்
பொற்புடனே யென்றும் பொலிந்து.

குருபாதமேகதி

மெய்யடியார் திருவடிகளே சரணம்

பிழைதிருத்தம்

பக்கம்	கவி	வரி	பிழை	திருத்தம்
௧௦	௨௧	௨	ஞான.ங	ஞாஞ.ந
[illegible]	[illegible]	௧	காதட	காதல
[illegible]	[illegible]	[illegible]	தம்மை	தம்பை
[illegible]	௩௧	[illegible]	திறப்பு	திருப்பு
[illegible]	௭௦	[illegible]	தாழ்ந்து	தாழ்த்து
[illegible]	[illegible]	௧	யந்திரி	யந்தரி
[illegible]	[illegible]	[illegible]	கனகாமல	கனகாசல
[illegible]	,,	௧	மதுராவி	மதுபவி
௭௧	௧	[illegible]	யென்றமப	யென்றம்ப
[illegible]	௧௦	௨	கழலினி	கழலின
[illegible]	௭	௬	வருனகொ	வருன்கொ